

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

SECȚIA PENTRU PROCURORI

HOTĂRÂREA nr. 433

din 25 mai 2021

Prin Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021, Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție pentru procurori a înaintat Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul **CORNEL DAVID-DECA**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba-Iulia, delegat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu, și doamna **MONICA MUNTEANU**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov.

Analizând raportul Inspecției Judiciare și văzând înscrisurile atașate, Secția pentru procurori reține următoarele:

La data de 29.12.2020, domnul Cornel David-Deca, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, delegat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu, și doamna Monica Munteanu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, au adresat Consiliului Superior al Magistraturii o cerere de apărare a reputației profesionale în raport cu aspectele prezentate în articolele publicate de „Lumea Justiției” (site-ul www.luju.ro) în perioada 20-23.12.2020, sub titlurile:

- „JUDECATOARELE DAU VERDICTUL IN CAZUL ROBERT ROSU – Adina Lupea, Adriana Stoicescu si Madalina Afrasinie se pronunta: „Lasitatea, compromisul au fost cuvinte de baza in anii precedenti. Vegheati de protocoale infecte, justitia a fost tratata ca anexa a puterii politice, luata-n deradere. Judecatori si procurori haltuiti, retinuti, arestati. Ati vazut vreun coleg sa-i apere?... Comentariile colegilor avocati ma fac sa nu ma simt confortabil. Acum avocatii vorbesc aceeași limba””, publicat la data de 20.12.2020;

- „TACEREA INSEAMNA COMPLICITATE – Presedinta INPPI, avocata Simona Milos reactioneaza dupa abuzul din cazul avocatului Robert Rosu: "In ce legiure au mai fost posibile asemenea atrocitati?... Avem obligatia morala ca dupa exact 31 de ani de la revolutie, sa nu ne fie teama sa semnalăm anomaliiile unui sistem bolnav. Si da, am doi copii, la fel ca si Robert, si

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

pentru binele lor într-o lume normală, trebuie să știe că mama lor a luptat pentru un ideal în care a crezut și a refuzat să tacă”, publicat la data de 21.12.2020:

- „CSM A TACUT ÎN FATA ORORILOR – AMR și AJADO acuză pasivitatea CSM când numeroși magistrați au fost terfeliti de DNA pentru soluțiile adoptate, situație repetată în procesul avocatului

„Acest tip de proceduri straine unei justiții democratice a început sub pretextul luptei anticorupție și în aplauzele unei părți a mass-media, societății civile, ambasadelor, organismelor europene, cu ignorarea elementelor fundamentale ale unei justiții independente pe care tocmai acestea le promovau”, publicat la data de 22.12.2020:

- „SE MĂREȘTE FRONTUL - Asociația pentru Dialog și Solidaritate a Avocaților din România se solidarizează cu demersul AMR și AJADO de a solicita CSM să ia măsuri ca să nu se repete abuzurile DNA împotriva judecătorilor. Cel mai recent caz: dosarul unde doi judecători au fost constrânși să-și renege propriile hotărâri definitive: „Expunerea reală a puterii judecătorești riscului de a fi subminată de DNA, parte în dosarele aflate pe rol, aspect ce poate influența actul de justiție”, publicat la data de 23.12.2020.

Sub nr.1/24578/29.12.2020, Consiliul Superior al Magistraturii a transmis cererea mai sus menționată Inspecției Judiciare, unde a fost înregistrată la data de 30.12.2020 și repartizată, la data de 05.01.2021, sub numărul de lucrare 21-12.

La data de 08.01.2021, sub nr. 21-105, a fost înregistrată la Inspecția Judiciară o cerere similară cu cea anterior menționată, formulată de aceiași magistrați, transmisă Inspecției Judiciare de către Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 1/215 la data de 06.01.2021, ce a fost conexată la data de 14.01.2021.

De asemenea, la data de 20.01.2021 a fost înregistrată la Inspecția Judiciară lucrarea cu nr.21-182, ce are ca obiect o altă cerere privind apărarea reputației profesionale, formulată de către domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu, în raport cu comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020, publicat pe site-ul www.baroulbrasov.ro, vizând activitatea de urmărire penală desfășurată în dosarul nr. _____ al Di

N. _____ A. _____ S. _____ T. _____ Brașov (cauza „ _____”), ce a fost conexată, la data de _____ la lucrarea nr. _____

S-a mai precizat în raportul Inspecției Judiciare că cele trei cereri de apărare a reputației profesionale au fost formulate de către cei doi magistrați mai sus menționați, cu trimitere la dispozițiile art. 75 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În motivarea solicitării de apărare a reputației profesionale, au fost învederate următoarele aspecte:

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

1. În raport cu articolele publicate de „Lumea Justiției” în perioada 20-23.12.2020:

- după apariția în presa scrisă și la TV a soluției definitive privind dosarul penal

nr. D N Al S T Brașov, cunoscut publicului sub denumirea „”, instrumentat în faza de urmărire penală de către cei doi procurori care au formulat prezenta cerere de apărare a reputației profesionale, s-a declanșat o campanie de presă virulentă împotriva lor, cu scopul de manipulare a opiniei publice cu privire la modalitatea în care s-a desfășurat urmărirea penală și la modul în care s-au administrat probele, pentru a susține concluzia unei condamnări pretins nelegale a avocatului R și M

- s-a prezentat calomnios modalitatea în care au fost administrate probele, făcându-se trimitere la proba cu declarațiile martorilor judecătorești care au soluționat cereri în legătură cu retrocedarea unor bunuri, ce au fost formulate de inculpatul cu scopul discreditării procurorilor de caz;

- s-a subliniat faptul că în cele patru articole de presă se susține că hotărârea de condamnare definitivă a inculpaților este nelegală pentru motivul că se bazează pe declarații obținute cu încălcarea grosolană a normelor de procedură, respectiv prin șantaj, constrângere, domnii judecătorești fiind „târâți” la Direcția Națională Anticorupție și obligați să-și „renege propriile hotărâri”;

- afirmațiile descrise în precedent se identifică ca fiind defăimătoare la adresa anchetatorilor, totodată subliniindu-se și faptul că nu reflectă realitatea, fiind de natură să sădească în conștiința cititorilor ideea că procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție au efectuat urmărirea penală cu încălcarea legii, consecință a denaturării aspectelor procedurale și a unor aprecieri eronate emise cu rea-credință privind exercițiul atribuțiilor procurorilor de caz. În acest sens, autorii cererii au arătat că, prin încheierea din data de 30.08.2016, judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Brașov a respins cererea inculpatului R.R. privind excluderea declarațiilor martorilor judecătorești pentru motivul încălcării art. 91 alin. 1 teza a II-a și alin. 2 din Legea nr.303/2004 și art. 116 alin. 3-4 din Codul de procedură penală, apreciind că un magistrat poate fi audiat într-o cauză penală în condițiile stabilite de Hotărârea nr. 486 bis din 03.07.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, între care se numără și „*existența unui proces având ca obiect infracțiuni în legătură cu procesul deliberării*”, iar în speța dedusă judecății, „*parchetul invocă existența unor interferențe, fapt ce impune posibilitatea verificării acestor aspecte prin audierea ca martori a judecătorilor cauzei*”;

- s-a făcut vorbire de pretinsa încălcare a art. 116 din Codul de procedură penală, fiind subliniat, prin redarea unor fragmente din conținutul hotărârii, faptul că „*judecătorul a arătat că articolul nu instituie o interdicție absolută a audierii persoanelor obligate a păstra secretul*”

profesional, iar prin raportare la calitatea de judecător nu se poate vorbi de „acordul unității”. Întrucât cei doi martori judecătorești nu au invocat păstrarea secretului profesional, rezultă că aceștia și-au dat implicit acordul pentru audiere, respectiv „au fost de acord să renunțe la secretul deliberării, reglementat în favoarea lor”. Cu referire la această soluție, s-a arătat că a fost menținută de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin încheierea nr. _____ din data de _____.

Astfel, analizând excepția invocată, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că declarațiile celor doi martori „antamează preponderent aspecte exterioare procesului cognitiv al deliberării efectuate de martori, totodată fiind concluzionat și faptul că „declarațiile celor doi martori nu au produs în economia cauzei o vătămare a drepturilor inculpatului R.R. întrucât aspectele relatate de aceștia vizează chestiuni premergătoare momentului inițial al presupusei activități imputate acestuia și implicit acuzațiilor concrete aduse”;

- au fost invocate aspecte ce fac dovada concretă a relei-credințe și a neîndeplinirii obligației de a verifica datele publicate a autorilor articolului în discuție, prin sublinierea faptului că actul de inculpare este public și că, din cuprinsul acestuia, rezultă în mod clar raționamentele făcute și ce anume s-a urmărit prin audierile efectuate în cauză;

- cu privire la aspectul defăimător al afirmațiilor, s-a subliniat aspectul că respectiva condamnare a avocatului R.R. pentru complicitate la abuz în serviciu are în vedere fapte vizând _____ pentru care nu există o hotărâre civilă, cu precizarea că hotărârea Judecătoriei B1 _____ viza „_____”

- o altă împrejurare din care rezultă caracterul defăimător al articolelor de presă rezultă din faptul că _____ nu este clientul avocatului în discuție, deci avocatul în cauză nu i-a apărat drepturile în proces; activitatea acestui avocat privind prezentarea în fața comisiei care a dispus retrocedarea „_____” este analizată în rechizitoriu, pe larg, iar probatoriul a fost analizat nemijlocit de instanța care, în final, a dispus condamnarea;

- avocații care l-au reprezentat/asistat pe _____ în procese civile/penale nu au fost cercetați în cauză, unii fiind audiați în calitate de martori;

- domnii judecătorești au fost audiați cu aproape 5 ani în urmă și, până la condamnarea definitivă, nu s-a prezentat în spațiul public că audierea ar reprezenta un abuz sau s-ar fi încălcat secretul deliberării, cu toate că acest dosar a fost încontinuu în atenția presei, fiind prezentate aspectele discutate la fiecare termen de judecată;

- raportat la susținerile din precedent, a fost învederat și faptul că, în toată perioada de referință, martorii judecătorești nu au formulat plângere împotriva actelor procurorului și nu au sesizat Inspekția Judiciară, precum și că, în toată această perioadă, martorii judecătorești au fost citați telefonic și nu „târâți” la parchet și că aceștia s-au prezentat la audieri în funcție de programul lor, fiindu-le aduse la cunoștință drepturile prevăzute de art. 117 și art. 118 din Codul _____

S-a învederat faptul că, în comunicatul Baroului Brașov, nu se face o trimitere concretă la numele anchetatorilor, care sunt numiți „agenți guvernamentali”, dar din modalitatea de mediatizare, în mod facil identifică, după opinia autorilor cererii de apărare a reputației profesionale, rezultă că sunt cei vizați. În susținerea acestui punct de vedere, a fost invocată „hotărârea CEDO în cauza Peruzzi c. Italiei, în care Curtea a menționat că, deși reclamantul a afirmat că criticile sale sunt generale, la adresa sistemului judiciar, prin referirile exprese la o cauză anume, rezultă în mod cert că un anumit magistrat era ținta doleanțelor reclamatului”.

Petenții au invocat recunoașterea dreptului de exprimare public, oficial sau informal, cu privire la funcționarea sistemului judiciar sau la modul de realizare a actului justiției, însă referitor la comunicatul în discuție, la modalitatea concretă de exprimare și la mediatizarea intensă a acestei cauze, au apreciat că scopul acestui comunicat este în sensul defăimării anchetatorilor și a manipulării opiniei publice, fiind clar subliniată depășirea limitelor libertății de exprimare permise avocaților, subliniere ce se bazează, în opinia autorilor cererii, pe practica CEDO în ceea ce privește limitele libertății de exprimare, protejată de art.10 din Convenție, cu trimitere concretă la poziția avocatului, cu învederarea principiilor consacrate de Curte, ce se referă la faptul că „(...) statutul specific al avocaților îi plasează într-o poziție centrală în administrarea justiției, ca intermediari între justițiabili și instanțe, ceea ce explică standardele de conduită impuse în general membrilor baroului. În plus, activitatea instanțelor judecătorești, care este garant al justiției și a cărei misiune este fundamentală în statul de drept, are nevoie de încrederea publicului. Având în vedere rolul cheie al avocaților în acest domeniu, ne putem aștepta ca aceștia să contribuie la buna funcționare a justiției și, astfel, la încrederea publicului în aceasta”.

A fost invocată și cauza Morice c.Franței, în care Curtea a reamintit că: „(a) avocații au dreptul să se pronunțe public cu privire la funcționarea justiției, dar criticile lor nu pot depăși anumite limite menite să protejeze sistemul judiciar de atacuri gratuite și nefondate care ar putea fi motivate doar de dorința sau strategia de a muta dezbaterile judiciare în domeniul strict mediatic sau de a ataca magistrații învestiți cu soluționarea cauzei; (b) avocații nu pot face afirmații de o gravitate care ar depăși comentariile admisibile, fără o bază factuală solidă; și (c) comentariile avocaților trebuie să fie văzute în contextul lor general, în special pentru a determina dacă pot fi considerate înșelătoare sau ca un atac gratuit și pentru a se asigura că expresiile utilizate în acest caz au o legătură suficient de strânsă cu faptele cazului”.

Referitor la comunicatul Baroului Brașov, s-a susținut depășirea limitelor libertății de exprimare, garantată de art. 10 din CEDO în raport cu următoarele împrejurări conchise ca fiind obiective:

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

- rechizitoriul întocmit în dosarul „*este public, astfel că domnii avocați* puteau să citească și să analizeze acuzațiile înainte de a-și exprima public o opinie defăimătoare inspirată din „*informații colaterale*”, în măsura în care se consideră profesioniști și revendică respect pentru profesia pe care o exercită;
- aceleași date puteau fi analizate din comunicatele de presă existente pe site-ul Direcției Naționale Anticorupție;
- unii dintre avocații Consiliului Baroului Brașov au asistat inculpații, atât la urmărirea penală, cât și în fața instanțelor de judecată și au avut acces la toate actele dosarului, astfel că puteau expune colegilor situația sau puteau să le pună la dispoziție surse oficiale (rechizitoriul, hotărârile instanțelor de cameră preliminară și fond);
- modul în care, în comunicat, se prezintă acuzațiile aduse celor doi avocați prin rechizitoriu, cu scopul de a ridiculiza activitatea de urmărire penală și, implicit, profesionalismul procurorilor (cei doi avocați nu au fost trimiși în judecată pentru că au folosit termeni de genul „*daune cominatorii*”);
- indirect (deși se precizează că nu se comentează hotărârile definitive) s-a insinuat faptul că hotărârea de condamnare definitivă a inculpaților este nelegală, întrucât se bazează pe declarații obținute cu încălcarea grosolană a normelor de procedură, respectiv anumiți martori, judecători, au fost obligați de „*agenții guvernamentali*” să-și „*renege*” propriile hotărâri, fiind audiați, deși acest lucru ar fi interzis;
- reaua-credință a membrilor Consiliului Baroului Brașov, în calitate de profesioniști în domeniul dreptului, rezultă în mod evident din aceea că aceștia cunosc sau ar trebui să cunoască Hotărârea 846 bis din 03.07.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii;
- acest comunicat a fost încărcat pe pagina oficială a Baroului Brașov, care poate fi accesată de orice justițiabil, astfel că scopul urmărit a fost defăimarea procurorilor prin prezentarea denaturată a unor aspecte procedurale și prin aprecieri eronate cu privire la profesionalismul procurorilor, sugerându-se ideea că procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, care au efectuat urmărirea penală, au încălcat legea când au instrumentat dosarul;
- aspectele menționate în comunicatul Consiliului Baroului Brașov au fost invocate de avocați în fața judecătorului de cameră preliminară și în concluziile pe fond, fiind respinse de instanțe în soluțiile de cameră preliminară, dar și pe fond.

În conformitate cu prevederile art. 97 alin. (3) raportat la art. 18 alin. (11) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, aprobat prin Ordinul inspectorului-șef nr. 136/2018, cu modificările și completările ulterioare, Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021 al Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție pentru procurori este însoțit de avizul

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

negativ nr. 758/19.03.2021; nr. 759/19.03.2021 emis de directorul Direcției de Inspecție pentru procurori și inspectorul-șef al Inspecției Judiciare în cadrul procedurii de avizare prevăzută de art. 97 alin. (2) coroborat cu art. 18 din același regulament.

În avizul negativ nr. 758/19.03.2021; nr. 759/19.03.2021 emis de directorul Direcției de inspecție pentru procurori și inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, s-a arătat că, prin referatele nr. 21-105 din 14.01.2021 și 21-182 din 28.01.2021, s-a propus și a fost aprobată conexarea lucrărilor nr. 21-105 și 21-182 la lucrarea nr. 21-12, avându-se în vedere prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, iar în temeiul art. 99 alin. (2) din același regulament, prin raportul Inspecției Judiciare s-a propus admiterea cererii de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu.

În motivarea avizului negativ, s-a invocat *„caracterul imprecis al propunerii formulate de inspectorul de caz”*, arătându-se că, deși inspectorul a fost sesizat cu trei cereri de apărare a reputației profesionale având aceiași autori, procurorii Cornel David-Deca și Monica Munteanu, transmise Inspecției Judiciare de Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii cu numere distincte și la date diferite, acesta a propus *„admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulată de domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu”*.

În acest sens, s-a apreciat că propunerea este neclară, câtă vreme nu s-a precizat pentru care dintre cele trei cereri a fost făcută (două sesizări identice și alta cu un conținut diferit).

De asemenea, s-a arătat că, la baza avizului negativ, a fost avut în vedere *„caracterul incomplet al verificărilor”*, sens în care s-a menționat că, potrivit procesului-verbal constatator, inspectorul de caz ar fi procedat la verificarea, în evidențele Inspecției Judiciare, a existenței altor lucrări înregistrate în perioada 2016-2021, care să vizeze activitatea de cercetare penală desfășurată în dosarul nr. _____

Nr. _____ a _____ S _____ T _____
Brașov, iar ca rezultat al efectuării acestei operațiuni a fost identificată o singură lucrare, înregistrată sub nr. _____, în care sesizarea a fost clasată la 15 iunie 2016.

În avizul negativ s-a precizat că, potrivit evidențelor Inspecției Judiciare, contrar celor reținute de inspectorul de caz, există încă două lucrări în legătură cu activitatea de cercetare penală efectuată în dosarul penal al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Brașov, anterior menționat, după cum urmează:

a) Lucrarea nr. 21-278, înregistrată pe rolul Direcției de inspecție pentru procurori, obiectul sesizării constituindu-l cererea procurorilor Cornel David-Deca și Monica Munteanu de apărare a independenței autorității judecătorești în ansamblul său raportat, printre altele, și la comunicatul Baroului Brașov din 23 decembrie 2020, invocat și în prezenta lucrare.

Prin Raportul din 3 februarie 2021, cu privire la susținerea de către Uniunea Națională a Barourilor din România și a barourilor membre, inclusiv Baroul Brașov, s-a apreciat că aceasta *„reprezintă o preocupare legitimă și de aceea, prezentarea publică a temerilor privind acuzarea unui avocat în legătură cu activități exercitate în virtutea sarcinii de reprezentare a clientului nu poate fi privită ca depășind limitele unei critici admisibile și rezonabile cu privire la activitatea organelor de urmărire penală.”*

b) Lucrarea nr. 21-279, înregistrată pe rolul Direcției de Inspecție pentru judecători, obiectul acestei lucrări fiind cererea de apărare a independenței judecătorilor formulată de domnul avocat T F în raport de *„calificarea prin rechizitoriul și ulterior în susținerile formulate în fața instanțelor judecătorești de fond și de apel a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile drept nelegale și abuzive precum și prin audierea în calitate de martori a judecătorilor care au pronunțat hotărârile judecătorești respective”*.

Prin Raportul nr. 21-279 din 5 martie 2021, au fost reținute următoarele: *„Prin calificarea de către procurorii DNA a unor hotărâri judecătorești drept nelegale, netemeinice sau ca fiind rezultatul unui abuz în serviciu, atât în cuprinsul unui rechizitoriu, cât și în motivele de apel formulate împotriva sentinței penale nr. a C e A, ... precum și utilizarea drept probe a unor declarații cu privire la calitatea acestor hotărâri, date de către judecătorii care le-au pronunțat, audiați ca martori în cadrul unui proces penal, s-a încălcat principiul independenței judecătorilor, fiind de natură să pună în discuție și principiul securității raporturilor juridice dar și principiul autorității de lucru judecat.”*

În motivarea avizului negativ, s-a susținut că ambele rapoarte, la care s-a făcut referire mai sus, *„au fost avizate, iar studierea acestora era de natură să contribuie la fundamentarea temeinică a prezentului raport”*.

Totodată, la acordarea avizului negativ, a fost avută în vedere și nerespectarea termenelor de efectuare a verificărilor, precum și de întocmire a procesului-verbal constatator și a raportului.

La avizul negativ nr. 758/19.03.2021; nr. 759/19.03.2021 emis de directorul Direcției de inspecție pentru procurori și inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, au formulat obiecțiuni domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu.

Prin obiecțiunile formulate, cei doi petenți au arătat că avizul negativ privește, în principiu, aspecte pur formale referitoare la procedurile Inspecției Judiciare, modul de exprimare, precum și alte lucrări în curs, și nu fondul cererilor depuse de către aceștia.

Petenții au învederat că, sub nr. 21-12, Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție pentru procurori a reunit două cereri pe care aceștia le-au formulat și care au ca obiect apărarea

reputației profesionale, respectiv, cererea transmisă Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii la data de 29.12.2020, pentru apărarea reputației profesionale și a imaginii publice, în raport cu aspectele prezentate în mai multe articole publicate de „Lumea Justiției” (site-ul luju.ro) și cererea transmisă Secției pentru procurori la data de 11.01.2021, pentru apărarea reputației profesionale și a imaginii publice, în raport cu comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020, ambele vizând activitatea de urmărire penală desfășurată de către domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu în dosarul nr.

al Di N Ar ie - S T Brașov (cauza în care, la data de , Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat condamnarea definitivă a mai multor persoane, între care și doi avocați din Baroul București.

În ceea ce privește motivul privind „*caracterul imprecis al propunerii formulate de către inspectorul de caz*”, care a stat la baza acordării avizului negativ, cu justificarea că deși lucrarea nr. 21-12 privește trei cereri reunite, în concluziile raportului întocmit, inspectorul judiciar nu a menționat expres pentru care dintre acestea a apreciat ca se impune admiterea cererii de apărare a reputației, petenții au apreciat că acest motiv este pur formal, întrucât chiar în cuprinsul avizului s-a menționat că cele trei cereri au fost conexe, întrucât au conținut identic/similar, respectiv activitatea desfășurată în cauza cunoscută sub numele de „

S-a mai arătat că, în cuprinsul raportului, inspectorul de caz a analizat toate aspectele prezentate în cereri de către cei doi petenți, iar concluziile formulate sunt clare, fără posibilitate de interpretare, fiind precizat expres că se justifică admiterea cererii de apărare a reputației atât în raport de articolele apărute în presă (care fac obiectul cererii noastre din data de 29.12.2020), cât și în raport de comunicatul Baroului Brașov (cererea din data de 11.01.2021).

Cu privire la motivul privind „*caracterul incomplet al verificărilor*”, care a stat la baza avizului negativ, susținându-se că inspectorul judiciar care a întocmit raportul nu a făcut toate verificările necesare pentru soluționarea cererii de apărare a reputației profesionale, petenții au arătat că:

- în cadrul cercetărilor efectuate, inspectorul judiciar a făcut referire și la lucrarea nr. 21-278, înregistrată pe rolul Direcției de inspecție pentru procurori, având ca obiect cererea celor doi procurori de apărare a autorității judecătorești în ansamblul său, pentru care s-a emis raportul din 3 februarie 2021;

- în avizul negativ s-a arătat că verificările nu au fost complete, întrucât există și lucrarea nr. 21-279, înregistrată pe rolul Direcției de inspecție pentru judecători, având ca obiect cererea formulată de domnul avocat T F de apărare a Independenței judecătorilor față de modul de efectuare a cercetării în dosarul „ . Cu privire la această cerere, la data

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

de 05.03.2021 s-a întocmit Raportul nr. 21-279, prin care s-a constatat că „s-a încălcat principiul independenței judecătorilor fiind de natură să pună în discuție și principiul securității raporturilor juridice și principiul autorității de lucru judecat.”

Petenții au arătat că motivarea avizului negativ, prin prisma existenței unei alte lucrări înregistrate la Direcția de inspecție pentru judecători, este greșită, având în vedere, în primul rând, faptul că această lucrare, ca de altfel și cea privind o altă cerere a petenților, privind apărare a independenței justiției, era încă în curs, nefiind adoptată la acea dată o hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii. De asemenea, faptul că un alt raport a primit aviz pozitiv nu conferă o altă autoritate respectivului raport al Direcției de inspecție pentru judecători.

În al doilea rând, petenții au arătat că nu există în actele normative privind soluționarea de către Inspecția judiciară a acestor cereri o ierarhie a direcțiilor și a rapoartelor pe care le întocmesc, acestea cuprinzând doar verificări și propuneri. Fiecare inspector judiciar, procuror sau judecător, este independent în activitatea sa și, întrucât cele două lucrări se referă la aceeași cauză cu cererile formulate de petenți și vizează, în principiu, aceleași aspecte, până la o soluție definitivă lucrările nu pot constitui temelie de „fundamentare temeinică.”

Petenții au mai arătat că aprecierile din Raportul nr. 21-279 al Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție pentru judecători au fost făcute cu depășirea competențelor date de lege Inspectorilor judiciari în astfel de cauze, iar existența acestui raport nu poate constitui motiv pentru avizarea negativă a propunerii de admitere a cererilor celor doi procurori de apărare a reputației profesionale, propunere făcută prin Raportul nr. 21-12 al Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție pentru procurori.

În acest sens, petenții au arătat că, prin Raportul nr. 21-279 al Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție pentru judecători, s-au făcut aprecieri care excedează atribuțiilor inspectorului judiciar, întrucât acesta a analizat legalitatea și temeinicia actelor de urmărire întocmite de procurorul de caz, deși potrivit art. 64 alin. (2) din Legea 304/2004, soluțiile și măsurile dispuse de procuror sunt supuse doar controlului ierarhic și controlului instanțelor de judecată în condițiile codului de procedură penală.

Judecătorul inspector a făcut aprecieri asupra modului de administrare a probelor în faza de urmărire penală, deși aceste aspecte au fost deja verificate de instanța de judecată, în mod definitiv, soluția fiind obligatorie, iar practica constantă a Inspecției judiciare este în sensul că nu se pronunță asupra actelor și măsurilor dispuse/luate de procuror.

În ceea ce privește motivul din avizul negativ privind nerespectarea termenelor de efectuare a verificărilor de întocmire a procesului-verbal și raportului, petenții au apreciat că acest aspect nu poate constitui un motiv care să justifice avizul negativ, întrucât avizarea vizează fondul actului întocmit de inspectorul judiciar. În plus, potrivit Regulamentului privind

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

efectuarea lucrărilor de inspecție, aceste termene sunt administrative și nu sunt prevăzute sub sancțiunea decăderii.

Față de avizul negativ nr. 758/19.03.2021; nr. 759/19.03.2021 emis de directorul Direcției de inspecție pentru procurori și inspectorul-șef al Inspecției Judiciare, văzând și obiecțiunile formulate de către petenți, Secția pentru procurori reține următoarele:

În ceea ce privește motivul privind *„caracterul imprecis al propunerii formulate de inspectorul de caz”*, care a stat la baza emiterii avizului negativ nr. 758/19.03.2021; nr. 759/19.03.2021, Secția pentru procurori reține că atât din avizul negativ menționat, cât și din Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021 al Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție pentru procurori, rezultă că au fost conexate lucrările nr. 21-105 și 21-182 la lucrarea nr. 21-12, avându-se în vedere prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, potrivit cărora *„Sesizările ulterioare care au același obiect sau cele care vizează același magistrat se conexează la prima lucrare înregistrată la Inspecția Judiciară, pe baza referatului inspectorilor desemnați pentru soluționarea sesizărilor ulterioare. Referatul se avizează de inspectorul-șef și de directorul direcției corespunzătoare”*.

Secția pentru procurori constată că cele trei cereri pentru care s-au constituit lucrările nr. 21-12, 21-105 și 21-182 au același obiect, respectiv apărarea reputației profesionale a domnului procuror Cornel David-Deca și a doamnei procuror Monica Munteanu, în raport cu articolele publicate de „Lumea Justiției” (site-ul www.luju.ro) în perioada 20-23.12.2020 și cu aspectele relatate în comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020, publicat pe site-ul www.baroulbrasov.ro, toate acestea vizând dosarul penal nr. D N

A - S T1 Brașov, cunoscut publicului sub denumirea „instrumentat în faza de urmărire penală de către cei doi procurori.

De asemenea, Secția pentru procurori reține că, dintre cele două cereri care au format obiectul lucrărilor conexate la lucrarea nr. 21-12 în temeiul art. 16 alin. (1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, cererea care a stat la baza lucrării nr. 21-105 reiterează cererea care a stat la baza lucrării nr. 21-12, aspect reținut chiar în avizul negativ (nota de subsol nr. 3), iar cererea care a stat la baza lucrării nr. 21-182 are un caracter completator, prin extinderea aspectelor relatate în articolele publicate pe site-ul [luju.ro](http://www.luju.ro), în perioada 20-23.12.2020, cu aspectele relatate în comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020.

Totodată, se reține că petenții au arătat că, în cuprinsul raportului, inspectorul de caz a analizat toate aspectele prezentate în cereri de către aceștia, iar concluziile formulate sunt clare și fără posibilitate de interpretare.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

În raport de aspectele de mai sus, Secția pentru procurori apreciază că, prin Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021 al Inspecției Judiciare - Direcția de Inspecție pentru procurori, s-a stabilit în mod corect obiectul cererilor petenților, iar în urma conexărilor lucrărilor nr. 21-105 și 21-182 la lucrarea nr. 21-12, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție, s-a analizat o singură cerere, completată, astfel că argumentul invocat în avizul negativ privind *„caracterul imprecis al propunerii formulate de către inspectorul de caz”* este neîntemeiat.

Cu privire la motivul privind *„caracterul incomplet al verificărilor”*, care a stat la baza emiterii avizului negativ, se reține că, în Raportul 21-12 din 09.03.2021, care face obiectul prezentei proceduri, s-a criticat faptul că inspectorul de caz nu a avut în vedere concluziile formulate de către alți inspectori judiciari, care au întocmit Raportul nr. 21-278 din 03.02.2021 al Inspecției Judiciare - Direcția de Inspecție pentru procurori, având ca obiect cererea de apărare a independenței autorității judecătorești în ansamblul său, formulată de domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu, și Raportul nr. 21-279 din 05.03.2021 al Inspecției Judiciare - Direcția de Inspecție pentru judecători, având ca obiect cererea de apărare a independenței judecătorilor, formulată de domnul avocat Țuca Florentin.

Astfel, în avizul negativ s-a arătat că, prin Raportul din 3 februarie 2021 (nr. 21-278), cu privire la susținerea de către Uniunea Națională a Barourilor din România și a barourilor membre, inclusiv Baroul Brașov, s-a apreciat că aceasta *„reprezintă o preocupare legitimă și de aceea, prezentarea publică a temerilor privind acuzarea unui avocat în legătură cu activități exercitate în virtutea sarcinii de reprezentare a clientului nu poate fi privită ca depășind limitele unei critici admisibile și rezonabile cu privire la activitatea organelor de urmărire penală”*, iar prin Raportul nr. 21-279 din 5 martie 2021, au fost reținute următoarele: *„calificarea de către procurorii DNA a unor hotărâri judecătorești drept nelegale, netemeinice sau ca fiind rezultatul unui abuz în serviciu, atât în cuprinsul unui rechizitoriu, cât și în motivele de apel formulate împotriva sentinței penale nr. ... a C le B, ... precum și utilizarea drept probe a unor declarații cu privire la calitatea acestor hotărâri, date de către judecătorii care le-au pronunțat, audiați ca martori în cadrul unui proces penal, s-a încălcat principiul independenței judecătorilor, fiind de natură să pună în discuție și principiul securității raporturilor juridice dar și principiul autorității de lucru judecat.”*

Secția pentru procurori constată că, în cuprinsul acestui motiv care a stat la baza emiterii avizului negativ, s-au citat concluziile din Rapoartele Inspecției Judiciare nr. 21-278 și nr. 21-279 și s-a menționat că *„ambele rapoarte au fost avizate iar studierea acestora era de natură să contribuie la fundamentarea temeinică a prezentului raport supus avizării”*.

Potrivit art. 72 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare: *„Inspectorii judiciari își desfășoară activitatea în mod independent și imparțial”.*

Or, lucrările Inspecției Judiciare nr. 21-278 și 21-279 nu au același obiect cu lucrarea nr. 21-12, care a stat la baza raportului analizat în prezenta procedură și nici nu au fost conexe la aceasta, fiind instrumentate separat. De altfel, Raportul Inspecției Judiciare nr. 21-278 a făcut obiectul punctului 9.2 de pe ordinea de zi a ședinței Plenului Consiliului Superior al Magistraturii din data de 13.05.2021, iar Raportul Inspecției Judiciare nr. 21-279 a făcut obiectul punctului 21.2 de pe ordinea de zi a ședinței Secției pentru judecători din data de 13.05.2021.

În aceste condiții, în baza principiului independenței și imparțialității inspectorului, statuat de art. 72 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, nu i se poate imputa inspectorului de caz, care a instrumentat lucrarea nr. 21-12, faptul că nu și-a fundamentat lucrarea pe studiul și, respectiv, concluziile Rapoartelor nr. 21-278 și 21-279.

În raport de aceste considerente, Secția pentru procurori apreciază că este neîntemeiat acest motiv care a stat la baza emiterii avizului negativ al Raportului Inspecției Judiciare nr. 21-12.

În ceea ce privește motivul din avizul negativ privind *„nerespectarea termenelor de efectuare a verificărilor, precum și de întocmire a procesului-verbal constatator și a raportului”*, Secția pentru procurori reține, astfel cum au arătat și petenții în obiecțiunile formulate, că acest aspect nu poate constitui un motiv care să justifice avizul negativ, întrucât potrivit Regulamentului privind efectuarea lucrărilor de inspecție, aceste termene sunt administrative și nu sunt prevăzute sub sancțiunea decăderii.

Prin Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021, s-a reținut următoarea situație de fapt:

I. La data de 20.12.2020 a fost publicat pe site-ul luju.ro articolul **„JUDECĂTOARELE DAU VERDICTUL în CAZUL** - Adina Lupea, Adriana Stoicescu și Madalina Afrasinie se pronunță: *„Lașitatea, compromisul au fost cuvinte de baza în anii precedenți. Vegheați de protocoale infecte, justiția a fost tratată ca anexa a puterii politice, luată-n derâdere. Judecători și procurori hăituiți, reținuți, arestați. Ați văzut vreun coleg sa-i apere?... Comentariile colegilor avocați mafac sa nu ma simt confortabil. Acum avocații vorbesc aceeași limba”*, cu următorul cuprins:

„Cea mai recenta mascarada judiciara care a inarozit România -respectiv condamnarea de către ICCJ a avocatului pentru simplul fapt de a-si fi exercitat profesia - are reverberații nu doar în rândurile confrăților avocați, ci și printre judecători:

Trei dintre cele mai cunoscute voci ale magistraturii romane au luat atitudine duminică, 20 decembrie 2020, fata de oribila nedreptate comisa în cazul avocatului Robert Roșu de către Judecătoria supremă Florentina Dragomir, Ionut Matei și Ioana Alina Ilie.

Este vorba despre judecătorele Adriana Stoicescu, de la Tribunalul Timiș, Madalina Afrasinie, de la Tribunalul București, precum și Adina Daria Lupea, de la Curtea de Apel Cluj.

Deși au subliniat că nu comentează hotărârea în sine de condamnare, judecătorele Stoicescu și Afrasinie au deplâns lăsitatea societății, în general, și a sistemului judiciar, în special, care au făcut posibile abuzuri nu doar împotriva avocaților, ci și contra judecătorilor și a procurorilor. Iar aceste abuzuri vor deveni din ce în ce mai dure pe măsura ce tăcerea lăsa să persiste, au avertizat cele două judecătorele, în mesajele publicate pe Facebook.

De cealaltă parte, Adina Lupea s-a exprimat mai radical, avertizând că executia comisa de tripleta ICCJ Dragomir-Matei-Ilie poate fi rasturnată într-o cale extraordinară de atac, astfel încât să asistăm la un eventual caz Rarinca, dar de data aceasta cu sens schimbat. Oricum (a accentuat Lupea): orice idee de independență a justiției s-a dus de rapa odată cu judecătorii care, timorați de DNA și de ICCJ, au acceptat să-și renege propriile hotărâri definitive, doar ca să se transforme pe ei înșiși în piese pentru esafodul construit de Direcția Națională Anticorupție și confirmat de către Înalta Curte. Tocmai de aceea a fost înființată Secția pentru investigarea infracțiunilor din justiție (a adăugat Adina Lupea): pentru ca asemenea abuzuri împotriva unor judecători să nu mai fie posibile.

Redăm postarea fostei președinte a Tribunalului Timiș Adriana Stoicescu:

„Nu am comentat și nu voi comenta niciodată hotărâri judecătorești.

Dacă ceea ce se vehiculează este adevărat, adică judecători audiați ca martori, renegându-și propriile decizii, în condițiile în care respectivele hotărâri au rămas definitive, înseamnă că putem pune lacat pe România.

Un lacat ruginit, care să sigileze definitiv o țară în putrefacție.

Am spus-o, o repet: plătim acum pretul mizeriilor în care ne-am complăcut.

Al anilor în care am închis ochii, pentru că, dacă mie nu mi se întâmpla, înseamnă că nu există.

Este cutremurator să înțelegi că lăsitatea, compromisul au fost cuvinte de bază în anii precedenți, în care, vegheați de niste protocoale absolut infecte, justiția a fost, de fapt, tratată ca anexa a puterii politice, luată în deradere.

Au fost colegi judecători și procurori hăituiți, reținuți, arestați.

Ați văzut vreun coleg să îi apere?

Ați văzut un comunicat, al oricui, de oriunde, care să îi sustină?

Tacem, complici cu un sistem pervers, care azi ma ameninta ca s-ar putea ca rabdarea lor sa se termine.

Asa, si ? Ce veti face? Ceva nou? Sau aceleasi mizerii?

Este inimaginabil ca intr-un stat ce se pretinde de drept, ani intregi, justitia penala sa fie influentata de protocoale si nimeni din sistem sa nu reactioneze.

Furia oamenilor impotriva judecatorilor de acolo izvoraste.

Din incapacitatea noastra de a ne opune la timp distrugerii ideii de dreptate.

Nimeni nu ar critica judecatori sau hotarari daca asupra intregului sistem nu ar plana suspiciunea ca toti suntem lasi si, in acest mod, partasi.

Nimeni nu ar avea ceva cu pensile sau salariile noastre daca ar sti ca raspundem pentru erorile de judecata, uneori gosiere.

Azi cerem sa fim respectati, dupa ce ieri am intors capul si ne-am prosternat in fata unor personaje care au terorizat o tara si care au intinat insasi ideea de justitie.

Azi cerem discretie, dupa ce ieri termuram in fata dosarelor, nestiind daca e bine sa dam solutia exact cum trebuie si cum simtim sau cum ar fi bine sa sune, pentru linistea noastra.

Nu, nu suntem atacati noi, ci lasitatea noastra, pasivitatea, infatuarea, suficienta. Iar acum lucrurile se vor transa.

SIII va disparea, lupta anticoruptie se va relansa, cu motoarele turate.

Urmatorii pe lista vom fi noi, judecatorii care vorbim.

Si, la cum merg lucrurile, nu va avea cine sa ne apere.

Ma intreb daca am merita sa fim aparati....”

Prezentam mesajul fostei presedinte a Sectiei a VI-a civile de la TMB Madalina Afrasinie:

„Ca judecator, potrivit legii, nu am voie sa comentez o hotarare judecatoreasca.

Nu cunosc detalii legate de condamnare colegului avocat, dar, recunosc, comentariile colegilor avocati, de pe fb si din presa scrisa, ma fac sa nu ma simt confortabil...

De ce?

Pentru ca, de data asta, avocatii vorbesc "aceeasi limba".

Repet, acest mesaj nu este un comentariu al hotararii pronuntate si nici nu ridic semne de intrebare in privinta acesteia, legea fiind clara in ceea ce ma priveste, dar reactia colegilor avocati ma face sa imi pun multe intrebari.

La ce vremuri se anunta, cred ca ar fi cazul ca toti cei care suntem implicati in actul de justitie sa vorbim "aceeasi limba".

Nu de alta, dar anticipez ca se va vorbi, cat de curand, ca:

Au fost candva judecatori si avocati in Romania”.

Iata si luarea de pozitie a judecatoarei CA Cluj Adina Lupea:

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

„Revolta crește, vad. Dezvalurile se tin lant... Nu exista inca nicio opinie publica sa arate ca un avocat a fost condamnat pentru altceva decat de a-si fi facut treaba. Motivarea lipseste. De la 16 lit. a (n.r. achitare pe „fapta nu exista” in prima instanta) la 5 ani cu executare trebuie sa se fi rasturnat pamantul cu capul in jos.

Apar si sunt confirmate marturii ale judecatorilor de la fond, din civil, oameni chemati in 2015 la DNA (pe vremea cand SIIJ nici macar nu se nastea ca alternativa) sa isi dea in cap cu propriile hotarari. Unde s-a mai pomenit asa ceva? Unde? Ca am fost tanar, ca am fost prost, ca asa cum a zis unul dintre ei: "Am o viata..." "Se intreveade clar teama, frica, precautia...

Intre timp, saptamana trecuta am auzit cu urechile mele magistrati, membri ai CSM, care spuneau ca asa ceva nu exista. Ca nu au existat presiuni pe judecatori din partea DNA. Ca sa nu generalizam. Ca s-a generalizat. Am vazut colege din CSM pe care le-am apreciat punand punctul pe i, spunand judecatorul X, procurorul Y au fost cercetati, trimisi in judecata abuziv. Ani de zile din viata unor oameni au fost trimisi la gunoi, ca se generalizeaza.

A fost nevoie de condamnarea cu executare a unui avocat sa aflam ca judecatorii au fost tarati la DNA sa spuna ca au dat hotarari gresite. Sa declare sub juramant ca au fost prosti. De ieri tot citesc si nu continui sa ma minunez. Despre comisia de retrocedare indusa in eroare de avocat nici nu mai pomenesc. Niste analfabeti!

Cum ar fi sa ma cheme maine cineva sa ma intrebe : Asa-i ca ati fost proasta doamna Lupea cand ati dat solutia asta? Asa-i ca ati fost lipsita de experienta? Asa-i ca nu ati motivat in drept? Asa-i ca aveti un copil, sunteti in prag de pensie si trebuie sa colaborati cu noi?

Pentru asta a fost infiintat SIIJ. Ala hultit, agresat, declarat ilegal de nu stiu ce comisii si comitete. Pentru ca niciun judecator sa nu treaca prin ce au trecut judecatorii din cauza asta. Am tot auzit, uneori am crezut, alteori nu, am zis ca nu se poate, ca avem un statut, ca nu se poate sa te ia la bani marunti un procuror cu grad de locala pentru ca ai pronuntat o hotarare. Acum am vazut negru pe alb ca se poate.

Nu stiti, pentru ca suntem lasi, cati judecatori si procurori de buna credinta spun acum: "Nu se poate!" Nu veti sti, pentru ca ei nu au exercitiul meu de a vorbi public si ...se gandesc la viata si pensia lor. Insa va asigur ca sunt.

Poate ca nu pot comenta hotararea, poate ca o fi pilon al statului de drept una definitiva, dar pana si alea definitive au cai extraordinare de atac, care se mai si admit, cum a fost in cazul doamnei Rarinca, poate ca imi insira ICCJ citate din constitutie, insa pot comenta un aspect.

Daca judecatorii sunt chemati de martori pentru a isi renega hotararile si pentru a contribui la o acuzare, inseamna ca s-a dus naibii orice idee de independenta a justitiei , toate

platitudinile constitutionale despre suprematia legii si ca putem sa ne intitulam cel mult juristi, care nah, mai gresesc in exprimare.

Cazul acesta trebuie transat radical. Iar dezbaterea sa publica trebuie sa fie inceputul sfarsitului unor practici. Sau a unor cariere.

Altfel, putem sa stingem lumina!”

B. La data de 21.12.2020, a fost publicat pe site-ul luju.ro articolul „TACEREA INSEAMNA COMPLICITATE – Presedinta INPPI, avocata Simona Milos reactioneaza dupa abuzul din cazul avocatului

”In ce legiuire au mai fost posibile asemenea atrocitati?... Avem obligatia morala ca dupa exact 31 de ani de la revolutie, sa nu ne fie teama sa semnalam anomaliiile unui sistem bolnav. Si da, am doi copii, la fel ca si si pentru binele lor intr-o lume normala, trebuie sa stie ca mama lor a luptat pentru un ideal in care a crezut si a refuzat sa taca,” cu urmatorul cuprins:

„Avocata Simona Milos (foto), presedinte al Institutului National pentru Pregatirea Practicienilor in Insolventa (INPPI) pe care il conduce din 2012, reactioneaza dupa solutia pronuntata in dosarul Ferma Baneasa de completul ICCJ format din judecatorii Ionut Matei, Florentina Dragomir si Alina Ioana Ilie, in care avocatul a fost condamnat, dupa o achitare de la fond, la 5 ani de inchisoare. Avocatura, la unison, a reclamat abuzul din cazul lui Robert Rosu, condammand solutia instantei de a trimite in spatele gratiilor un profesionist care nu a facut decat sa isi exercite profesia de avocat.

Intr-o pozitie transmisa Lumea Justitiei, avocata Simona Milos, membru fondator si partener al casei de avocatura Stanescu Milos Dumitru si Asociatii, isi exprima, la randul sau revolta fata de decizia judecatorilor supremi de a condamna un avocat pentru ca si-a exercitat profesia, precum si convingerea ca motivarea instantei, indiferent cum ar arata, nu poate raspunde unor adevăruri ”certe si dureroase, in egala masura”, respectiv:

”- cum a fost posibil ca un confrate avocat, care la un anumit moment dat in timp, a efectuat demersuri in fata unor institutii ale statului, de punere in executare a unor hotarari judecatoresti irevocabile, sa fie acuzat post factum, ca ar fi trebuit sa cunoasca faptul ca acele hotarari erau ”gresite”.

-autorii acelor hotarari judecatoresti – magistrati - sunt chemati spre audiere, in calitate de martori, sa declare, sub amenintare, cum propriile hotarari pronuntate cu multi ani in urma, au fost fundamentale gresite. (...) Cine ii apara pe magistratii acestia? Cine le sustine public neputinta si indignarea? Daca magistratii ar fi fost intr-o coniventa frauduloasa cu avocatul, acestia ar fi fost complici si nu martori in dosarul avocatului”.

Redam pozitia Simonei Milos transmisa Lumea Justitiei:

"Am crezut și încă mai cred în ideea de justiție, dovada stau randurile pe care am ales să le scriu, în urma cutremurului produs de condamnarea colegului nostru, avocat pentru simplul fapt că și-a exercitat, cu persuasiune și devotament, profesia.

Începând de joi, 17 decembrie, data condamnării unui avocat pentru exercitarea de acte specifice profesiei de avocat, deci pentru alte fapte decât trafic de influență sau dare de mită, fapte care ar fi justificat soluția de condamnare, am avut sentimentul că o întreaga profesie a fost condamnată prin aceeași decizie, împreună cu avocatul.

Am văzut deja în presa informația că avocatul ar fi fost condamnat pentru trafic de influență și dare de mită. Acest lucru este neadevărat și poate fi verificat.

Văzând acuzațiile parchetului însă, din cuprinsul apelului formulat împotriva soluției de achitare, care au apărut în spațiul public, prin care acesta prezintă un expozeu al încheierilor specifice profesiei de avocat (cum ar fi demersuri de notificare și memorii la diferite instituții publice, redactarea de contracte, prezenta personală la ședințele comisiilor de retrocedare) nu poți să nu te cutremuri pentru faptul că un avocat "folosindu-și profesia și imaginea rezultată din calitatea de partener la una din firmele cunoscute de avocatură din România" – așa cum menționa parchetul – ajunge să fie condamnat, fără a i se reține vreo infracțiune de trafic de influență sau dare de mită care ar fi justificat plasarea acestuia în sfera ilicitului penal.

Redau, mai jos, aceste sustineri halucinante ale parchetului, apărute în spațiul public și care personal, mi-au dat fiori:

"Inculpatul prin prezentarea sa în fața comisiei (fără a nega dreptul său de a participa alături de client – dar care în cauza de față nu însoțea clientul, adică d pe inculpatul xxx, cu care nu avea nici un fel de contract de asistență juridică), prin prezentarea punctului de vedere al unei importante societăți de avocatură, a convins membri comisiei de justetea cererii de retrocedare formulate de inculpatul xxx.

Astfel, reținem că activitățile de complicitate pot îmbracă orice formă, inclusiv simpla prezenta a unei persoane alături de autorul infracțiunii, astfel încât să i se dea acestuia siguranța sau încrederea că acțiunile sale sunt sortite succesului.

În plus, în cazul de față, inculpatul prezentându-se alături de inculpatul xxx la ședința Consiliului de Administrație al prezentând un volum important de informații referitoare la termeni juridici, dificili de înțeles de către persoane fără pregătire juridică, prezentând notiuni ca "daune cominatorii", a influențat decizia luată de membri prezenți în mod covârșitor.

De altfel, din declarațiile membrilor rezultă în mod indubitabil că prezenta unui avocat (respectiv inculpatul), care susținea în mod convingător situația imobilului, care le-a înmănat

documente in sprijinul celor afirmate, care prezenta siguranta in expunerile facute, au contat in luarea deciziei de a fi de acord cu solicitarea de retrocedare.”

Desigur, cei mai circumspecti dintre noi vor spune sa asteptam motivarea deciziei de condamnare, in speranta ca aceasta ne va lumina si vom putea sa ne continuam viata profesionala linistiti ca s-a facut dreptate, ca vom avea in sfarsit constiinta eliberata de povara intrebarilor care ne macina pe toti, in aceste zile.

Si eu m-am gandit initial ca poate ne grabim cu concluziile, inainte de a cunoaste ce anume a determinat completul de judecata, ca dupa o achitare a avocatului dispusa de catre o Curte de Apel si dupa cele retinute de catre un alt complet al ICCJ in privinta faptului ca activitatile exercitate de catre avocat s-au incadrat in cele obisnuite profesiei, sa rastoarne diametral solutia de achitare si sa dispuna condamnarea la ani grei cu executare.

Acestor colegi, care au tot dreptul sa mai spere ca hotararea motivata va schimba din temelii ceea ce astazi simtim in raport de datele publice pe care le avem, le spun ca indiferent cum va suna motivarea, aceasta nu poate sa raspunda unor doua adevaruri certe si dureroase, in egala masura.

Iar daca, printr-o stradanie extraordinara completul va incerca sa gaseasca o motivare acceptabila publicului larg, pe fondul indignarii generale, nimic nu va sterge ceea ce Parchetul a scris, negru pe alb, ca ar reprezenta infractiune, anume orice activitate avocatiala, renumele si reputatia de a fi parte a unei elite. Aceasta este perceptia acestor procurori, validata de catre instanta suprema, si cu asta ne vom lupta. Punct.

Revenind la cele doua adevaruri certe, de la acest moment, acestea sunt:

Pe de o parte, cum a fost posibil ca un confrate avocat, care la un anumit moment dat in timp, a efectuat demersuri in fata unor institutii ale statului, de punere in executare a unor hotarari judecatoresti irevocabile, sa fie acuzat post factum, ca ar fi trebuit sa cunoasca faptul ca acele hotarari erau “gresite”.

Atentie: gresitele nu anulate, nici desfiintate, adevarul juridic constatat in acele hotarari fiind intrate asadar in autoritatea de lucru judecat, obligatorii pentru toti muritorii. Presupunand chiar ca avocatul ar fi cunoscut ca exista hotarari gresite, avea vreun instrument legal, general acceptat de a nu pretinde a fi puse in executare?

Intrebarea este doar retorica, raspunsul il stim cu totii, hotararea judecatoreasca intrata in circuitul civil este, pana la desfiintarea in caile de atac, executorie si obligatoriu a fi adusa la indeplinire. Principiul securitatii circuitului civil reclama acest lucru.

Al doilea adevar cert este acela ca autorii acelor hotarari judecatoresti – magistrati - sunt chemati spre audiere, in calitate de martori, sa declare, sub amenintare, cum propriile hotarari pronuntate cu multi ani in urma, au fost fundamental gresite.

Am văzut cu ochii noștri declarațiile unor judecatori timorați, umiliți și forțați să se dezică de propriile hotărâri. Acele hotărâri sunt și astăzi nedesființate. Cine îi apără pe magistrații aceștia? Cine le susține public neputința și indignarea?

Dacă magistrații ar fi fost într-o conivență frauduloasă cu avocatul, aceștia ar fi fost complici și nu martori în dosarul avocatului.

Cred cu tărie că mai există în țara asta Judecatori, Procurori și Avocați de bună credință, care văd și simt că ceva este profund nedrept, abominabil, în ceea ce s-a întâmplat în acest dosar. Și cărora le cer să se aplece asupra acestui precedent care a răsturnat lumea normală în care credeam că trăim.

În ce legiuire au mai fost posibile asemenea atrocități? Sunt unul dintre acei tineri care la revoluție avea 18 ani și mi-am promis atunci că nu voi mai accepta niciodată să-mi fie teama să susțin valorile în care cred. Am urmat dreptul ca o profesie de suflet, de vocație iar tăcerea mea ar însemna complicitate. Așa că am ales să vorbesc.

Și da, cred că avem obligația morală că după exact 31 de ani de la revoluție, să nu ne fie teama să semnalăm anomaliile unui sistem bolnav. Și da, am doi copii, la fel ca și Robert, și pentru binele lor într-o lume normală, trebuie să știe că mama lor a luptat pentru un ideal în care a crezut și a refuzat să tacă”.

C. La data de 22.12.2020, a fost publicat pe site-ul iuju.ro articolul „CSM A TACUT ÎN FATA ORORILOR – AMR și AJADO acuză pasivitatea CSM când numeroși magistrați au fost terfeliti de DNA pentru soluțiile adoptate, situație repetată în procesul avocatului Robert Rosu: „Acest tip de proceduri straine unei justiții democratice a început sub pretextul luptei anticorupție și în aplauzele unei părți a mass-media, societății civile, ambasadelor, organismelor europene, cu ignorarea elementelor fundamentale ale unei justiții independente pe care tocmai acestea le promovau”, cu următorul conținut:

„Atât fastul, cât și actualul Consiliu Superior al Magistraturii au dat și dau dovadă de o scandaluoasă pasivitate în fața abuzurilor comise de către Direcția Națională Anticorupție împotriva a nenumărați judecatori și procurori, pur și simplu pentru rationamentul juridic al soluțiilor adoptate de către aceștia.

Acuzatia a fost lansata marti, 22 decembrie 2020, de catre Asociatia Magistratilor din Romania (AMR) si Asociatia Judecatorilor pentru Apararea Drepturilor Omului (AJADO) – ONG-uri conduse de catre judecatoarele Andreea Ciuca (foto dreapta), respectiv Florica Roman (foto stanga).

Cele doua asociatii profesionale si-au exprimat revolta din cauza ca in dosarul

DNA Brasov a umilit doi judecatori, obtinand de la ei declaratii in care acestia isi renegau propriile hotarari (click aici pentru a citi). In ciuda acestei monstruozitati, CSM continua

sa taca, doar doua judecatoare – Evelina Oprina si Gabriela Baltag – exprimandu-si oroarea fata de masacrul judiciar comis in cauza Ferma Baneasa, inclusiv impotriva avocatului Robert Rosu pentru simpla „vina” a acestuia de a-si fi exercitat profesia de avocat (click aici pentru a citi).

Revenind la AMR si AJADO, trebuie sa spunem ca ONG-urile judecatoarelor Ciuca si Roman amintesc ca pasivitatea CSM nu este o noutate, nici precedentul Consiliu (cel din legislatura 2010-2016) nereactionand corespunzator cand DNA si-a permis in 2014 sa terfeleasca nenumarati judecatori pentru achitările pronuntate in dosare ale parchetului anticoruptie. Totul in aplauzele unei parti a presei, a politicianilor si a ambasadelor, care se excitau la spectacolul catuselor, puncteaza AMR si AJADO.

In aceste conditii, daca starea de lucruri va persista, independenta justitiei din Romani va ajunge o simpla vorba goala, subliniaza Asociatia Magistratilor din Romania si Asociatia Judecatorilor pentru Apararea Drepturilor Omului.

ONG-urile amintesc si binecunoscutul caz al gastii de la DNA Oradea (in frunte cu Ciprian Man si Cristian Ardelean), care discuta despre „linistirea” unor judecatori din judetul Bihor – printre care se numara insasi sefa AJADO, Florica Roman. Asociatiile incheie, solicitandu-i Consiliului Superior al Magistraturii sa analizeze felul in care DNA a afectat de-a lungul timpului independenta judecatorilor.

Iata comunicatul AMR-AJADO:

„Asociatia Magistratilor din Romania (AMR) si Asociatia Judecatorilor pentru Apararea Drepturilor Omului (AJADO) solicita public Consiliului Superior al Magistraturii sa clarifice, o data pentru totdeauna, care sunt garantiile efective ale secretului deliberarii si ale verificarii legalitatii hotararilor judecatoresti numai prin cile de atac prevazute de lege – temelii ale independentei judecatorilor si justitiei intr-un stat de drept

Dezbaterile fervente din aceste zile, in spatiul public, legate de modul in care functioneaza justitia, au scos la iveala probleme de capatai pentru independenta justitiei, ridicate de mai multe ori de asociatiile noastre, dar netransate de CSM, cu privire la secretul deliberarii si la 'verificarea' legalitatii unei hotarari judecatoresti in afara cailor de atac prevazute de lege:

- Care sunt garantiile pentru secretul deliberarii?*
- Pastrarea secretului deliberarii este un drept al cetateanului, pe care judecatorul are obligatia sa-l respecte, sau un drept al judecatorului la care acesta poate renunta?*
- Secretul deliberarii tine de independenta justitiei sau este un element facultativ intr-un sistem judiciar democratic?*

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

- *Audierea ca martor a unui judecator in legatura cu legalitatea hotararii pe care a pronuntat-o respecta exigentele statutului judecatorilor si al procurorilor, prin raportare la standardele europene ale independentei justitiei?*

Inainte de toate, AMR si AJADO reamintesc opiniei publice cazul procurorilor de la DNA Oradea care complatau in vederea anchetarii unor judecatori ce solutionau cauze penale la Curtea de Apel Oradea, pentru a baga frica in ceilalti, asa cum rezulta dintr-o inregistrare confirmata de acestia ca fiind autentica. Astfel cum am aratat in comunicatul de presa pe aceasta tema, din continutul discutiilor transparea faptul ca procurorii DNA Oradea, folosindu-se de autoritatea publica cu care au fost investiti, actionand intr-un mod planificat si concertat, au deschis dosare penale judecatorilor din zona cu scopul timorarii acestora, pentru a obtine solutii care sa le fie favorabile. De asemenea, am subliniat ca scopul declarat al acestor procurori DNA, de a 'linisti' judecatorii si de a ii face sa le fie frica, este o incalcare samavolnica si concreta a independentei acestora, de o gravitate fara precedent, cu efectul vadit al incalcarii drepturilor omului si dispretuirii dreptului persoanelor la un proces echitabil si la o judecata dreapta.

Anchetele penale au fost, asadar, denaturate uneori complet, devenind mijloace de presiune asupra judecatorilor.

Cum au inceput derapajele si presiunile asupra judecatorilor

In primul rand, subliniem ca o hotarare judecatoreasca ce este urmare a unei infractiuni savarsite de judecator in legatura cu pricina poate fi revizuita in conditiile legii. Tocmai de aceea, legiuitorul a prevazut expres cai extraordinare de atac, o asemenea hotarare putand fi desfiintata chiar si atunci cand constatarea infractiunii nu se mai poate face printr-o hotarare penala, examinarea faptelor facandu-se de catre instanta civila, in calea de atac a revizuirii. Aceste rigori procedurale au fost impuse pentru ca o hotarare data ca urmare a unor fapte penale savarsite de judecatori - chiar in ipoteza in care nu mai poate fi antrenata raspunderea penala a acestora - sa poata fi lipsita de efecte juridice si, in acelasi timp, pentru ca anchetele penale sa nu poata deveni pretext pentru actiuni fara temei, cu scopul lipirii de efecte juridice a unei hotarari judecatoresti definitive.

Pe de alta parte, anchetarea si audierea judecatorilor, de catre procurori, strict cu privire la legalitatea si temeinicia hotararilor judecatoresti pe care le-au pronuntat, prin discutarea in cadrul procedurilor penale a aspectelor vizand tocmai legalitatea si temeinicia acestora, este un atac grav la stabilitatea actului de judecata si la independenta justitiei.

Acest tip de proceduri straine unei justitii democratice a inceput in urma cu cativa ani, sub pretextul luptei anticoruptie si in aplauzele unei parti a mass-media, societatii civile, ambasadelor si organismelor europene, cu ignorarea elementelor fundamentale ale unei justitii independente pe care tocmai acestea le promovau si sustineau.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod postal 060011

Cand un procuror devine o suprainstanta care apreciaza ca o hotarare judecatoreasca definitiva este nelegala si construiește un dosar penal pornind de la aceasta premisa, iar Consiliul Superior al Magistraturii, garantul constitutional al independentei justitiei, tace, inseamna ca suntem la limita ce marcheaza sfarsitul statului de drept si al democratiei.

Daca judecatorul nu este liber, niciun cetatean nu este liber, iar incalcarea independentei judecatorilor trebuie blamata pentru ca pune în pericol grav drepturile si libertatile cetatenesti.

Rumoarea si indignarea care aucuprins in ultimele zile opinia publica sunt o ocazie de a le reaminti romanilor cat de important este ca judecatorul care le solutioneaza cauzele, procurorul care ii ancheteaza si avocatul care ii apara sa se supuna doar legii si sa fie feriti de orice presiuni. Fiecare dintre cei trei actori este esential in actul de justitie, iar fara oricare dintre acestia nu putem vorbi despre justitie democratica.

In acelasi timp, acum este prilejul de a reaminti cand, de unde si de la cine a inceput totul, mai exact cum lupta anticoruptie, care este necesara, in mod indiscutabil, in orice societate, s-a transformat dintr-un proces penal, ce trebuie sa se supuna neconditionat doar rigorilor legii, intr-un spectacol mediatic, in tacerea fostului Consiliu Superior al Magistraturii, care s-a derobat de obligatiile constitutionale ce ii apartineau.

Asadar, reamititm opiniei publice doua momente, cu efecte grave, in care justitia a inceput sa derapeze sub aspectele aratate, iar vechiul CSM, in loc sa-si indeplineasca obligatiile, a ascuns si, apoi, a justificat aceste derapaje, devenind sustinator si, prin urmare, partas al acestora.

1. In Raportul de activitate al DNA pe anul 2014 a fost inclusa o anexa in care erau analizate hotararile judecatoresti definitive de achitare din anul respectiv, aducadu-se critici cu privire la legalitatea si temeinicia acestora. Niciunul dintre procurorii ce au dispus trimiterea in judecata nu a fost criticat pentru solutiile de achitare, ci, in toate cazurile, au fost acuzati judecatorii ca au pronuntat hotarari de achitare, care, in opinia DNA, erau 'nelegale si netemeinice'.

La data respectiva, asociatiile profesionale AMR si UNJR au reactionat, acuzand argumentat ca se incalca independenta justitiei si solicitand CSM sa ia pozitie.

Singura masura dispusa de fostul CSM impotriva unui derapaj atat de grav al DNA de la regulile si principiile unui stat de drept a fost ca s-a dispus eliminarea anexei respective de pe site-ul DNA, fara nicio alta cercetare si fara a se lua alte masuri.

Pe scurt, la un atac atat de grav al DNA la independenta judecatorilor si a justitiei, CSM a raspuns prin ascunderea problemei, pe ideea ca daca nu vorbim despre ceva, acel ceva nu exista. Deci CSM si-a ignorat rolul constitutional de garant al independentei justitiei.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

2. In anul 2014, peste 50 de judecatori de la Curtea de Apel Oradea si Tribunalul Bihor au adresat CSM intrebari clare si simple: pot procurorii sa li ancheteze pe judecatori cu privire la deliberare, la hotararea pronuntata? Cum sunt aparate secretul deliberarii si independenta judecatorilor, daca procurorii ii pot ancheta cu privire la pronuntarea solutiilor, adica a hotararilor?

Ca urmare a acestor intrebari, CSM a adoptat Hotararea Plenului nr. 846bis/2014, ce constituie proba evidenta a complicitatii fostului CSM la incalcarea independentei judecatorilor si a justitiei. In loc sa raspunda clar, concis si complet la intrebarile indreptatite puse de judecatori, CSM a adoptat o hotarare alambicata, plina de truisme puerile si de contorsionari logice emise cu pretiozitate. Adica o hotarare ce a permis cercetarea in continuare a judecatorilor si procurorilor pentru solutiile pe care le pronunta, calificarea unor hotarari judecatoresti definitive ca fiind rezultatul unui abuz in serviciu in care parti vatamate sunt instantele si parchetele la care acestia functioneaza!

Ambele momente mai inainte evocate aveau un potential enorm de a lamuri, o data pentru totdeauna, limitele exercitarii profesiilor de judecator, respectiv procuror, de a delimita clar si neechivoc competentele diferite ale celor doua profesii, in acord cu dispozitiile legale, si de a stavili abuzurile DNA comise impotriva judecatorilor si procurorilor, dar, mai ales, impotriva statului de drept, impotriva drepturilor si libertatilor cetatenilor.

Ambele momente au fost ratate de catre fostul CSM, care a abdicat de la rolul sau constitutional intrucat nu numai ca a acceptat cercetarea magistratilor pentru solutiile pe care le pronunta, dar chiar a promovat-o prin hotararea plenului, anterior mentionata.

Simpla existenta a posibilitatii, chiar teoretice, pentru un magistrat de a fi audiat, anchetat si trimis in judecata pentru solutiile date este de natura a pune presiuni enorme asupra fiecarui judecator si procuror si, ca urmare, hotararea pronuntata nu va fi doar in baza legii si a constiintei sale, ci si sub spectrul posibilitatii de a-si periclita cariera, viata privata, libertatea. Or, o astfel de hotarare nu poate indeplini exigentele de calitate cerute magistratilor de lege si societate.

In consecinta, astfel cum am facut si pana acum, solicitam Consiliului Superior al Magistraturii sa rediscute aceste chestiuni, in scopul apararii independentei judecatorilor si a procurorilor care isi exercita functiile cu buna-credinta, cu respectarea legii.

Vom continua sa expunem public orice derapaje care pun in pericol independenta justitiei, drepturile si libertatile fundamentale ale cetatenilor si vom lupta pentru eliminarea oricaror presiuni, directe sau indirecte, din exterior si interior, asupra judecatorilor si procurorilor in exercitarea functiilor ce le revin.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod postal 060011

Demersurile noastre sunt îndreptățite și necesare nu numai prin prisma legislației naționale, ci și prin raportare concretă la documentele internaționale. Cu titlu de exemplu, readucem în atenție Avizul nr. 3(2002) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni, potrivit căruia puterile încredințate judecătorilor nu sunt supuse doar legilor interne, ca expresie a voinței națiunii, ci și principiilor dreptului și justiției internaționale, așa cum sunt recunoscute în societățile democratice moderne; fiecare judecător trebuie să facă totul pentru a susține independența juridică, atât la nivel instituțional, cât și individual; judecătorul nu trebuie să lucreze sub amenințarea unei pedepse pecuniare, cu atât mai puțin a uneia cu închisoarea, a cărei prezentă poate, chiar subconstient, să îi afecteze judecata; corectarea erorilor judiciare (fie ea tinde de jurisdicție, fond sau procedura) trebuie să se realizeze printr-un sistem corespunzător de cai de atac”.

D. La data de 23.12.2020, a fost publicat pe site-ul luju.ro articolul „SE MAREȘTE FRONTUL – Asociația pentru Dialog și Solidaritate a Avocaților din România se solidarizează cu demersul AMR și AJADO de a solicita CSM să ia măsuri ca să nu se repete abuzurile DNA împotriva judecătorilor. Cel mai recent caz: dosarul Ferma Baneasa, unde doi judecători au fost constrânși să-și renege propriile hotărâri definitive: „Expunerea reală a puterii judecătorești riscului de a fi subminată de DNA, parte în dosarele aflate pe rol, aspect ce poate influența actul de justiție”, cu următorul conținut:

„Consiliul Superior al Magistraturii este dator să ia măsuri concrete pentru apărarea puterii judecătorești, astfel încât să nu se repete atentatele Direcției Naționale Anticorupție la adresa independenței magistraților din România.

Apelul a fost lansat miercuri, 23 decembrie 2020, de către Asociația pentru Dialog și Solidaritate a Avocaților din România (ASDA), prin avocata Silvana Racoviceanu (foto), vicepreședinta ONG-ului.

Raliindu-se poziției exprimate în acest sens de către Asociația Magistratilor din România și Asociația Judecătorilor pentru Apararea Drepturilor Omului (ONG-urile conduse de judecătorele Andreea Ciuca, respectiv Florica Roman – [click aici pentru a citi](#)), ASDA denunță abuzurile din procesul „_____”, unde pe de o parte avocatul _____ a fost executat de către ICCJ în felul acela oribil despre care ați citit deja, iar pe de altă parte doi judecători au fost constrânși de către DNA Brașov să-și renege propriile hotărâri definitive. Ne referim la magistrații Adrian Cojocaru (fost vicepreședinte al Judecătoriei Buftea, între timp pensionat) și Marius Cristian Ispas (actualmente la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal). Detalii despre apostazia celor doi în fața DNA găsiți făcând [click aici](#).

Redam comunicatul ASDA:

„Motto: 'Libertatea înseamnă să fii responsabili pentru noi înșine' (Friedrich Nietzsche)

Asociația pentru Dialog și Solidaritate a Avocaților din România salută poziția fermă, a Asociației Magistratilor din România (AMR) și a Asociației Judecătorilor pentru Apararea Drepturilor Omului (AJADO),

Se alătură și sprijină orice demersuri pe care asociațiile magistratilor din România le vor întreprinde pentru stoparea abuzurilor din Justiție, indiferent de calitatea celor care fac obiectul abuzurilor (judecători, procurori, avocați sau orice cetățean al României), precum și pentru înlăturarea oricăror forme de presiune asupra judecătorilor, procuratorilor sau avocaților, care au consecințe directe în ceea ce privește îndeplinirea actului de justiție și respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

Având în vedere:

Raportul Inspectiei Judiciare privind "Respectarea principiilor generale care guvernează activitatea Autorității Judecătorești, în cauzele de competență Direcției Naționale Anticorupție vizând magistrați sau în legătură cu acestea", aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 225 din 19.10.2019, în considerentele careia s-au reținut:

"Practicile procurorilor DNA care au instrumentat cauze cu judecători în modalitățile mai jos menționate au reprezentat forme de presiune asupra acestora, cu consecințe directe în ceea ce privește îndeplinirea actului de justiție.

Astfel, tehnica sesizărilor din oficiu împotriva judecătorilor și cercetarea lor pentru soluțiile dispuse în cauze este un fapt inacceptabil, de o gravitate fără precedent, care, fără îndoială, reprezintă un factor de presiune nu doar asupra celor vizati, ci asupra întregului corp profesional al judecătorilor, cu consecințe directe asupra credibilității actului de justiție și a stabilității statului de drept.

Suspiciunile asupra modului de lucru al procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție sunt amplificate și de împrejurarea că dosare care au fost lăsate în nelucrare o perioadă mare de timp, după ce anterior se dispuseseră în acestea măsuri de supraveghere tehnică pe durate semnificative, au fost soluționate în bloc, prin netrimiteri în judecată, chiar înainte de operationalizarea Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

O astfel de practică ridică serioase semne de întrebare cu privire la rațiunile care au justificat menținerea pe rol a unor cauze pe durate de timp de ordinul anilor și determină suspiciuni legitime în privința constituirii și, în acest mod, a unui factor de presiune asupra activității magistratilor și, finalmente, asupra dreptului părților la un proces echitabil.

În aceleași coordonate se înscrie practica solicitării de dosare aflate în curs de judecată pe rolul diferitelor instanțe judecătorești în vederea evaluării măsurilor/soluțiilor pronunțate de

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

judecatori dintr-o posibila perspectiva penala. In fapt, aceasta maniera de ancheta a reprezentat o veritabila intruziune in libertatea de apreciere a judecatorului.

Totodata, se constata ca obiectivul general al controlului, stabilit prin ordin al inspectorului-sef al Inspectiei Judiciare, a fost respectarea principiilor generale care guverneaza activitatea de urmarire penala, respectiv activitatea de judecata in cauzele de competenta Directiei Nationale Anticoruptie in care au fost cercetate/urmarite/judecate persoane avand calitatea de magistrat si in cauzele de pe rolul instantelor in care trimiterea in judecata s-a realizat prin rechizitorii emise de Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie care au legatura cu dosarele in care au fost urmariti magistrati.”

Practica Directiei Nationale Anticoruptie – Serviciul Teritorial Brasov din dosarul

(in care au fost condamnati doi avocati) prin care doi judecatori care au pronuntat hotarari judecatoresti civile, ramase definitive, au fost audiati ca martori in acest dosar, punandu-se astfel presiune asupra acestora pentru a ii determina sa isi “retracteze” propriile hotarari, fara a fi pusi sub acuzare si fara a face macar obiectul vreunei plangeri disciplinare, ci doar pentru ca procurorii DNA sa isi preconstituie probe in acuzare in dosarul

Comunicatul Asociatiei Magistratilor din Romania (AMR) si Asociatiei Judecatorilor pentru Apararea Drepturilor Omului (AJADO) nr. 210 din data de 21.12.2020, prin care “solicita public Consiliului Superior al Magistraturii sa clarifice, odata pentru totdeauna, care sunt garantiile efective ale secretului deliberarii si ale verificarii legalitatii hotararilor judecatoresti numai prin caile de atac prevazute de lege – temelii ale independentei judecatorilor si justitiei intr-un stat de drept” si prezinta totodata si alte cazuri concrete de abuzuri asupra judecatorilor,

Luand in considerare decizia politica luata pentru desfiintarea Sectiei pentru Investigarea Infractionilor din Justitie, ceea ce ar presupune revenirea competentei de cercetare a judecatorilor la Directia Nationala Anticoruptie, fara a se oferi vreo garantie ca practicile DNA mentionate in Raportul II nu vor fi reinstituite,

Expunerea reala a puterii judecatoresti sub riscul de a fi subminata de Parchetul de langa Inalta Curte de Casatie si Justitie – Directia Nationala Anticoruptie, care este parte in dosarele aflate pe rolul instantelor din Romania, aspect ce poate influenta actul de justitie,

Asociatia pentru Dialog si Solidaritate a Avocatilor din Romania solicita public Consiliului Superior al Magistraturii implicarea efectiva pentru a nu mai exista vreo situatie in care un organ de cercetare penala are atat pozitia de acuzator intr-o cauza, cat si pe aceea de investigator al judecatorului care se pronunta in cauza respectiva, respectiv pentru a inlatura orice parghie de presiune asupra judecatorilor in pronuntarea solutiilor in cauzele care le sunt repartizate astfel incat dreptul partilor la un proces echitabil sa fie respectat”.

E. Comunicatul Baroului Braşov din data de 23.12.2020:

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poştal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

*„Luând act de informațiile colaterale, exprimate în spațiul public, referitoare la
condamnarea domnului avocat și a doamnei avocat*

*membrii ai Baroului București, văzând, de asemenea, informațiile extrase din
comunicatele, opiniile și luările de poziție ale reprezentanților diverselor autorități, instituții,
asociații și/sau organizații profesionale, avocați, cadre didactice ale facultăților de drept,
Consiliul Baroului Brașov susține Uniunea Națională a Barourilor din România și Baroul București
în demersurile întreprinse pentru apărarea libertății, independenței și principiilor profesiei de
avocat, a garantării dreptului la apărare, a celorlalte drepturi, libertăți și interese legitime ale
omului, precum și a respectării hotărârilor judecătorești, indiferent de natura acestora.*

*În contextul în care, la momentul pendinte, decizia de condamnare a celor doi avocați
din Baroul București nu este încă motivată, Consiliul Baroului Brașov nu își exprimă opinia cu
privire la conținutul intrinsec al soluției de condamnare dispusă de Înalta Curte de Casație și
Justiție care, prin Comunicatul de presă din 19.12.2020, „(...) recunoaște și susține dreptul
fundamental la liberă exprimare (...) inclusiv sub aspectul unor aprecieri critice cu privire la
hotărârile judecătorești (...).”*

*În consecință, Consiliul Baroului Brașov va exprima o opinie referitoare la natura
acuzărilor și a faptelor imputate celor doi avocați, prin raportare la Constituția României, Legea
nr. 51/1995, Legea nr. 303/2004 și Legea nr. 304/2004, acuzații de natură a aduce atingere, atât
drepturilor și libertăților fundamentale, cât și exercitării profesiei de avocat în România și care
nu reprezintă altceva decât dovada neechivocă a unei realități dureroase: dorința total
nefirească a autorităților publice naționale, nu doar de a minimaliza profesia de avocat, ci pur și
simplu, de a o scoate în afara legii. I. Potrivit art. 38 alin. (3) din Legea nr. 51/1995*

*„Avocatul nu răspunde peșai pentru susținerile făcute oral sau în scris, în formă
adekvată (...) în fața instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a altor organe
administrative de jurisdicție și nici dacă sunt în legătură cu consultațiile oferite justițiabililor ori
cu formularea apărării în acea cauză ori pentru susținerile făcute în cadrul consultațiilor verbale
sau consultațiilor scrise acordate clienților, dacă ele sunt făcute cu respectarea normelor de
deontologie profesională”, iar potrivit alin. (5) al aceluiași text legal,*

*„Nu constituie abatere disciplinară și nici nu pot atrage alte forme de răspundere juridică
a avocatului opiniile juridice ale acestuia, exercitarea drepturilor, îndeplinirea obligațiilor
prevăzute de lege și folosirea mijloacelor legale pentru pregătirea și realizarea efectivă a
apărării libertăților, drepturilor și intereselor legitime ale clienților săi”.*

*Nu (doar) hotărârea de condamnare a celor doi confrăți este dovada tendinței de a
minimaliza profesia de avocat și de a o scoate în afara legii, ci însuși faptul că, au existat și există
urmăriri penale începute împotriva avocaților în care “acuzăția” este o materializare a poziției*

adversarului învins de prestația exclusiv legală și deontologic-profesională a "suspectului", a unui articol extras din mass media sau, mai rău, a unui punct de vedere exprimat pe rețele de socializare.

Contextul actual (re)pune în lumină atitudinea tot mai generalizată a organelor penale de a "reiudeca" după bunul plac dosare soluționate definitiv (în special, dosare în materie non-penală) dar mai ales, dorința manifestată expres de a "înfiera" prestațiile avocaților părții care a triumfat și încercarea de a arata că "hotărârea (poate) e nelegală", pentru că ...nu e în acord cu opinia autorității.

Acuzațiile exprimate de organul de urmărire penală constând în aceea că utilizarea de către avocat a unei terminologii specific juridice („daune cominatorii”) s-ar circumscrie elementelor de tipicitate obiectivă a unor infracțiuni, reprezintă o încălcare flagrantă nu doar a dreptului la apărare, dar și a dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 51/1995, motiv pentru care, solicităm UNBR întreprinderea următoarelor măsuri concrete:

1. Sesizarea Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pentru a se cerceta dacă exercitarea funcției s-a făcut cu rea-credință sau din gravă neglijență, conform 99 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 303/2004;

2. Fiind încălcată o lege primară, sesizarea organelor judiciare competente pentru a se cerceta dacă a fost săvârșită infracțiunea de abuz în serviciu.

II. Conform art. 16 alin. (2) din Legea nr. 304/2004,

„Hotărârile judecătorești pot fi desființate sau modificate numai în căile de atac prevăzute de lege și exercitate conform dispozițiilor legale”.

Audierea de către organul de urmărire penală, în calitate de martori, a judecătorilor care au pronunțat hotărâri judecătorești definitive (irevocabile, illo tempore) și stabilirea „nelegalității” acestor hotărâri ca urmare a „retractării” lor de către aceștia, reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, încălcare la care au contribuit inclusiv judecătorii audiați ca martori, sens în care solicităm UNBR întreprinderea următoarelor măsuri concrete:

1. Sesizarea Inspecției Judiciare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii pentru a se cerceta dacă exercitarea funcției s-a făcut cu rea-credință sau din gravă neglijență, conform 99 alin. (1) lit. t) din Legea nr. 303/2004;

2. Fiind încălcată o lege primară, sesizarea organelor judiciare competente pentru posibila săvârșire de către agenții guvernamentali a infracțiunii de instigare la abuz în serviciu, martorii (judecătorii) fiind potențialii autori ai acestei infracțiuni, în măsura în care aceștia din urmă au acționat cu vinovăția prevăzută de lege, în caz contrar fiind în prezența unei participată improprie.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

În contextul în care, la data de 18 decembrie 2020, pe pagina sa de Facebook, dl. judecător Bogdan Mateescu a făcut corecta afirmație că hotărârea judecătorească este un pilon fundamental al statului de drept, considerând inacceptabile orice atacuri publice sau particulare față de dispozițiile definitive ale instanțelor judecătorești, apreciem că tocmai domnia sa avea obligația să întreprindă demersurile specifice sesizării Inspecției Judiciare pentru a se verifica dacă dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 au fost respectate de către agenții guvernamentali când au lansat aceste acuzații și de către martorii care și-au „retractat” propriile hotărâri definitive.

Este inacceptabilă justiția cu „dublă măsură” în care se pot comenta/retracta doar acele hotărâri judecătorești definitive despre care agenții guvernamentali consideră, fără exercitarea căilor de atac specifice, că nu sunt „conforme” cu legea, sau mai direct și ironic spus, cu „natura acuzației”, iar judecătorii audiați ca martori, din considerente pe care nu le cunoaștem și care evident sunt contrare legii antereferite, să își „retracteze” propriile hotărâri.

Ignorarea caracterului definitiv al unor hotărâri judecătorești intrate în puterea lucrului judecat, ignorarea poziției și rolului avocatului, în raport cu clienții săi și în societate, în general, sunt forme prin care statul „nedrept” ucide însăși noțiunea de drept și apărare, însăși noțiunea de justiție și adevăr.

Din toate perspectivele, națională sau europeană, constituțional-legislativă ori prin raportate la poziția instituțională în sistemul de drept românesc, inclusiv din perspectiva percepției cetățeanului, avocatura este înfăptuită în România în jurul ideii de apărător al drepturilor și intereselor legitime ale clientului (indiferent cine este acel client, prinț ori cerșetor, sfânt sau demon).

Însă, statul „nedrept” încearcă să pervertească aceasta imagine și să modifice această realitate, dorind transformarea avocatului într-un prestator de servicii subordonat lui.

Conștientizarea caracterului profund independent și liberal al profesiei de avocat, sublinierea esenței și orizontului avocatului, acela de apărător al drepturilor și intereselor legitime ale celui cu care este într-un contract de asistență juridică, de promotor profesional al acestuia, se demonstrează cu o necesitate mai mare ca niciodată.

Modalitățile de exprimare ale avocatului sunt exclusiv consultațiile juridice, asistența și reprezentarea clientului său. Cercetarea penală și condamnarea avocaților doar pentru modalitatea de exprimare a profesiei reprezintă un atac distrugător asupra însăși identității profesiei, a menirii și spiritului avocaturii.

Avocatul nu este „manager” al cabinetului său, nu este un oarecare prestator de servicii, și nu este nici măcar partener al clientului sau, ci este apărător al drepturilor și intereselor legitime ale acestuia și își îndeplinește acest rol, prin consultații juridice, prin asistență juridică și

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

reprezentare, inclusiv în relația cu autoritățile publice, iar acest rol este asociat serviciului public de justiție

Calitatea de sfătuitor și apărător al drepturilor și intereselor legitime ale clientului face ca rolul avocatului într-o societate democratică să aibă la bază ideea de protecție și de ajutor juridic ce poate fi oferit omului și cetățeanului (indiferent de eventuala coroană de pe capul clientului ori de încărcătura ipoteticului cazier al acestuia).

În momentul în care statul ignoră acest rol nu mai este stat de drept, este un stat... „nedrept”.

Profesia de avocat este pe cale de a fi distrusă și dacă nu ne mai pasă de ea, mai puțin și vom fi puși în fața faptului împlinit.

De aceea, stimați colegi avocați, oriunde v-ați afla, fiți aproape unii de alții, dacă nu doriți ca AVOCATUL să devină o ...iluzie!”

În urma verificărilor efectuate, Inspekția Judiciară a reținut că, prin rechizitoriul nr. _____ întocmit la data de _____ s-a dispus trimiterea în judecată de către procurorii de caz Cornel David-Deca și Monica Munteanu din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Brașov a mai multor inculpați, printre care _____ și asociații) și _____

Prin sentința penală nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____, Curtea de Apel _____, cu referire la subiecții procesuali în discuție, a hotărât după cum urmează:

„1. achitarea inculpatului

- în temeiul art. 396 alin. (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod procedură penală pentru infracțiunea de constituire a unui grup infracțional organizat, prevăzută de art. 367 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

- în temeiul art. 396 alin. (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. a) Cod procedură penală pentru infracțiunea de trafic de influență, prevăzută de art. 291 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

- în temeiul art. 396 alin. (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod procedură penală pentru infracțiunea de complicitate la spălarea banilor, prevăzută de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 29 alin. 1 lit. a) din Legea 656/2002, cu aplicarea art. 5 Cod penal.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

- în temeiul art. 396 alin. (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod procedură penală pentru infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit, prevăzută de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal,

- în temeiul art. 396 alin. (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod procedură penală pentru infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 309 Cod penal și art. 5 Cod penal.

2. achitarea în temeiul art. 396 alin. (5) Cod procedură penală raportat la art. 16 alin. (1) lit. b) teza I Cod procedură penală, pentru infracțiunea de complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave, prev. de art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 132 din Legea 78/2000 rap. la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 309 Cod penal și art. 5 Cod penal”.

Prin decizia nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____
Î C de l e și _____ a admis „apelurile declarate de Parchetul de pe
lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial
Brașov și de părțile civile _____,

sentinței

penale nr. _____ din data de _____ pronunțată de Curtea de Apel B

Desființează, în parte, sentința penală atacată și, rejudecând:

I. Respinge cererile inculpaților _____ și _____ rmulate în
temeiul art. 52 alin. 3 Cod procedura penală.

II. Înlătură dispoziția privind schimbarea încadrării juridice a faptei de abuz în serviciu
reținută în legătură cu retrocedarea suprafeței de teren de 46,78 ha din _____ (...)

În temeiul art. 386 alin. 1 Cod procedură penală, schimbă încadrarea juridică dată faptei
reținute în sarcina inculpatului _____ prin rechizitoriu din infracțiunea prev. de art.
367 alin. 1 Cod penal în infracțiunea prevăzută de art. 367 alin. 1 și 2 Cod penal. În temeiul art.
367 alin. 1 și 2 Cod penal, cu aplicarea art. 5 Cod penal, condamnă pe inculpatul

_____ la pedeapsa de _____ ani închisoare și _____ ani pedeapsa complementară a interzicerii
exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii
de constituire a unui grup infracțional organizat, în temeiul art. 65 Cod penal, interzice
inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

penal. În temeiul art. 48 alin. 1 Cod penal rap. la art. 297 alin. 1, art. 309 Cod penal și art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 5 Cod penal, condamnă pe același inculpat la pedeapsa principală de ani închisoare și ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit a și lit b Cod penal, pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave (în legătură cu). În temeiul art. 65 Cod penal, interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit a și lit. b Cod penal. În temeiul art. 38 alin. 1, art. 39 alin. 1 lit b și art. 45 alin. 2 Cod penal, contopește pedepsele aplicate inculpatului prin prezenta decizie în pedeapsa cea mai grea de ani închisoare, la care adaugă un spor de o treime din cealaltă pedeapsă, respectiv de an închisoare, urmând ca, în final, inculpatul să execute pedeapsa de ani închisoare și ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 66 alin. 1 lit. a, b și g Cod penal. În temeiul art. 65 Cod penal, interzice inculpatului ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 66 alin. 1 lit lit. a, b și g Cod penal. În temeiul art. 72 Cod penal, deduce din pedeapsa aplicată inculpatului durata reținerii și arestului la domiciliu din data de până la inclusiv.

În temeiul art. 26 Cod penal (1969), art. 248, art. 248/1 Cod penal (1969) și art. 13/2 din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 74 alin. 2, art. 76 alin. 1 lit b și alin. 2 Cod penal (1969) și art. 5 Cod penal, condamnă pe inculpata la pedeapsa de ani închisoare și ani pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prev. de art 64 alin. 1 lit a teza a II-a, lit. b și lit. c Cod penal (1969) pentru complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu contra intereselor publice, dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit, cu consecințe deosebit de grave (în legătură cu). În temeiul art. 71 Cod penal (1969), interzice inculpatei ca pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor prev. de art. 64 alin. 1 lit a teza a II-a, lit. b și lit c Cod penal (1969). În temeiul art. 86/1 și art. 86/2 Cod penal (1969) dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei de 4 ani închisoare, aplicată inculpatei pe un termen de încercare de ani. În temeiul art. 86/3 alin. 1 Cod penal (1969) dispune ca pe durata termenului de încercare inculpata condamnată să se supună următoarelor măsuri de supraveghere: a) să se prezinte, la datele fixate, la Serviciul de Probațiune de pe lângă Tribunalul București; b) să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește zile, precum și întoarcerea; c) să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă; d) să comunice informații de natură a putea fi controlate mijloacele ei de existență. Atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art. 86/4 rap. la art 83 și art. 84 Cod penal (1969), privind revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere. În

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

temeiul art. 71 alin. 5 Cod penal (1969) dispune suspendarea executării pedepsei accesorii pe durata termenului de încercare.”

De asemenea, în raport de elementele de referință conținute în cererile de apărare a reputației formulate de către cei doi magistrați, precum și de articolele publicate de „Lumea Justiției” (site-ul www.luju.ro) în perioada 20-23.12.2020 și de comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020, Inspekția Judiciară a reținut următoarele aspecte relevante, ce rezultă din procedurile de cameră preliminară parcurse la Curtea de Apel Brașov (încheierea de ședință din data de _____ și Înalta Curte de Casație și Justiție (încheierea nr. _____).

În cuprinsul încheierii de cameră preliminară din data de 30.08.2016 din dosarul _____ al Curții de Apel _____ înd pusă în discuție susținerea inculpatului _____

în sensul constatării nulității actelor prin care s-au administrat probele constând în declarațiile martorilor judecătorești _____ și _____, pretins efectuate cu încălcarea dispozițiilor care instituie obligația judecătorilor de a păstra secretul profesional și caracterul confidențial al deliberărilor, prevăzute de art. 91 alin. (1) teza a II -a și alin. (2) din Legea nr. 304/2004 raportat la art. 116 alin. (3) și (4) din Codul procedură penală și excluderea probelor obținute în mod nelegal, respectiv a declarațiilor de martor aflate în volumul 7 filele 387-390 _____ și filele 461-468 _____ s-au reținut următoarele:

„Judecătorul de cameră preliminară constată că dispozițiile art. 116 alin. 3 și 4 Cod procedură penală nu instituie o interdicție absolută a audierii ca martor a persoanelor ținute de respectarea secretului profesional, având în vedere că în alin. 4 al acestui articol se prevede că faptele sau împrejurările al căror secret ori confidențialitate poate fi opusă prin lege organelor judiciare pot face obiectul declarației martorului, dacă autoritatea competentă sau persoana îndreptătită își exprimă acordul în acest sens sau atunci când există o altă cauză legală de înlăturare a obligației de a păstra secretul sau confidențialitatea. Din acest text se deduce și concluzia că nu orice parte din procesul penal ar putea invoca audierea unei persoane cu încălcarea secretului profesional, ci doar autoritățile sau persoanele față de care martorul are datoria de confidențialitate. Altfel, dacă această persoană nu a invocat încălcarea confidențialității, rezultă că aceasta și-a dat acordul implicit pentru audierea martorului sub aspectele respective. Această concluzie se impune și pe considerentul că declarația persoanei ținute de păstrarea secretului profesional poate fi în favoarea celui îndreptătit să invoce încălcarea secretului profesional și ar fi absurd să se ajungă la excluderea probei respective în cazul în care încălcarea ar fi invocată de o terță persoană.

Nu poate fi primită susținerea inculpatului că în ceea ce îl privește pe judecător sunt inaplicabile dispozițiile referitoare la încuviințarea persoanei sau a unității față de care este obligată a păstra secretul, deoarece nu există o unitate sau o persoană care să încuviințeze sau

să autorizeze dezvăluirea faptelor și împrejurărilor legate de deliberare. Secretul deliberării este reglementat chiar în interesul judecătorului sau judecătorilor care participă la deliberări, care poate solicita păstrarea secretului cu privire la modul în care s-au desfășurat deliberările și în care s-a votat pentru luarea unei decizii. Aceasta este valabil în cazul completelor colegiale, unde secretul deliberării poate fi dezvăluit de unul din participanții la deliberare, nu însă și la completele alcătuite dintr-un judecător, unde nu se pune această problemă. Astfel, cel care poate invoca secretul deliberării este chiar judecătorul care a participat la deliberări și de aceea nu este reglementată o altă persoană sau o instituție care să își exprime acordul cu privire la audierea acestuia ca martor. În speță, nefiind invocat secretul deliberării de către cei doi judecători audiați ca martori, judecătorul de cameră preliminară constată că aceștia au fost de acord să renunțe la secretul deliberării, reglementat în favoarea lor.

În plus, în Hotărârea nr. 846 bis/03.07.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a statuat că judecătorul poate fi audiat ca martor într-un proces al cărui obiect este săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu procesul deliberării, cu privire la fapte care vizează orice interferență exterioară procesului cognitiv al deliberării, care pot avea caracter ilicit. Or, în speță parchetul invocă existența unor astfel de interferențe în procesul unor hotărâri judecătorești, fapt ce impune posibilitatea verificării acestor aspecte prin audierea ca martori a judecătorilor cauzei”.

Referitor la critica inculpatului privind încheierea judecătorului de cameră preliminară, din data de _____ din cadrul Curții de Apel _____ în încheierea nr. _____ n dosarul nr. _____ Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut următoarele:

„Critica privind greșita soluționare a cererilor privind nulitatea actelor constând în declarațiile de martori ale judecătorilor și avocaților audiați cu încălcarea regulilor privind secretul profesional este nefondată.

Sub aspectul nulității actelor de audiere, în calitate de martori a judecătorilor și _____ similar judecătorului primei instanțe, Înalta Curte constată că limitarea obiectului declarației martorului instituită de art. 116 alin. 3 Cod de procedură penală nu are caracter absolut.

O atare concluzie rezultă din interpretarea sistematică a normei care, în cuprinsul alineatului 4, prevede că faptele și împrejurările al căror secret sau confidențialitate poate fi opus prin lege organelor judiciare “pot face obiectul declarației martorului”, atunci când autoritatea competentă/persoana îndreptățită își exprimă acordul în acest sens sau atunci când există o altă cauză de înlăturare a secretului/confidențialității.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Legea nu interzice, prin urmare, în termeni absoluți, ascultarea martorului asupra unor împrejurări protejate de secretul profesional, ci condiționează activitatea procesuală de îndeplinirea prealabilă a uneia dintre cerințele normate alternativ.

În cazul judecătorilor, nu există o autoritate competentă sau o persoană îndreptățită în înțelesul art. 116 alin. 4 Cod de procedură penală, constatare regăsită explicit și în cuprinsul hotărârii nr. 846bis din 03.07.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, invocată de contestator. Subliniind legătura dintre independența judecătorului și obligația de păstrare a secretului deliberării, Consiliul a statuat însă, în această ultimă hotărâre, și asupra situațiilor în care judecătorul poate fi ascultat într-o cauză al cărei obiect este săvârșirea unei infracțiuni în legătură cu procesul deliberării. Aceste situații există fie atunci când judecătorul dobândește calitatea de suspect în legătură cu acele fapte (caz în care obligația de a păstra secretul deliberării încetează fără distincții), fie atunci când el este ascultat ca martor (caz în care obligația de păstrare a secretului subzistă numai în raport de procesul cognitiv propriu-zis al deliberării, nu și de eventuale interferențe exterioare acestui proces).

În acest context normativ, Înalta Curte conchide că eventuala încălcare a dispozițiilor art. 116 alin. 3, 4 Cod de procedură penală este sancționabilă cu nulitatea relativă, dacă sunt întrunite toate cerințele art. 282 alin. 1-2 Cod de procedură penală, respectiv existența interesului procesual propriu al inculpatului în respectarea normei pretins încălcate, a vătămării produse drepturilor acestuia și constatarea necesității desființării actului nelegal ca unic remediu pentru înlăturarea vătămării. În speță, limitând analiza declarațiilor martorilor

la chestiunile de legalitate analizate, constată că aceștia au fost ascultați în legătură cu revendicarea, de către pe, a unei suprafețe de pădure în localitatea . derularea procedurilor la Judecătoria ăra a face minime aprecieri asupra temeiniciei acuzațiilor ori relevanței probelor testimoniale, Înalta Curte constată că declarațiile celor doi martori antamează, preponderent, aspecte exterioare procesului cognitiv al deliberării efectuate de martori, excepție făcând precizările relativ izolate ale martorului Cojocaru de la filele 2-3 ale declarației, respectiv o împrejurare singulară notată la fila 3 a declarației martorului Ispas. Ascultarea martorilor, chiar izolată, asupra unor aspecte intrinsec legate de procesul deliberării contravine dispozițiilor art. 116 alin. 3 Cod de procedură penală, însă cele două declarații nu au produs, în economia cauzei, o vătămare efectivă drepturilor procesuale ale inculpatului circumscrise asigurării echității procedurii. Aceasta deoarece, contrar susținerilor contestatorului, aspectele relatate de cei doi martori judecători par a viza chestiuni premergătoare momentului inițial al presupusei activități imputate acestuia și, implicit, acuzațiilor concret aduse. În condițiile în care contestatorul nu a fost implicat în procedurile derulate de cei doi martori judecători, iar acuzațiile penale aduse acestuia se

raportează la circumstanțe factice ulterioare și distincte, Înalta Curte conchide că inculpatul Roșu Robert nu are un interes procesual propriu în respectarea de către martori a secretului deliberărilor și nici nu a suferit o vătămare a drepturilor sale procesuale care să reclame, cu necesitate, anularea declarațiilor de martor și excluderea probelor astfel obținute. În fine, interesul procesual propriu este elementul fundamental care diferențiază prezenta cauză de cea care a făcut obiectul dosarului nr. (expres invocat de contestator), în această din urmă cauză încălcarea secretului deliberării fiind invocată în relație cu presupuse fapte ale judecătorului-inculpat în cauză, premisă substanțial distinctă de cea incidentă în speță. Sub aspectul nulității actelor de audiere, în calitate de martori, a celor 15 avocați expres nominalizați în cererea depusă la prima instanță, Înalta Curte reține aceleași considerente de principiu cu privire la caracterul limitării instituite de art. 116 alin. 3 Cod de procedură penală, fără a le relua. În cazul particular al avocaților, notează că dispozițiile art. 116 alin. 4 Cod de procedură penală permit ascultarea acestora ca martori în legătură cu fapte acoperite de secretul profesional numai dacă este îndeplinită condiția expres prevăzută de art. 46 alin. 2 din Legea nr. 51/1995, și anume dezlegarea prealabilă, expresă și scrisă din partea tuturor clienților interesați în cauză. Norma din legea de organizare a profesiei de avocat instituie însă, două condiții pentru ca interdicția de ascultare ca martor a avocatului să opereze:

a) informațiile solicitate avocatului să se refere la „cauza care i-a fost încredințată” acestuia (nefiind suficient să rezulte din desfășurarea altor activități specifice profesiei, efectuate în afara unei proceduri jurisdicționale de orice tip);

b) persoanele a căror dezlegare este necesară trebuie să aibă calitatea de „clienți interesați în cauză”, adică persoane care au stabilit cu apărătorul raporturi specifice relației client-avocat într-o cauză anume, în cazul cărora nerespectarea secretului profesional ar antrena o atingere a echității procedurii în care sunt implicate ulterior.

Aceasta deoarece secretul profesional al avocatului acoperă, în principal, acele activități desfășurate de avocat în strânsă legătură cu misiunea sa de apărare, astfel cum s-a statuat în jurisprudența Curții Europene (în cauza Michaud citată supra).

În speță, astfel cum a reținut și judecătorul primei instanțe, între inculpatul și cei 15 avocați audiați în calitate de martor, a căror ascultare a fost apreciată nelegală, nu au existat raporturi specifice relației client-avocat.

Martorul are calitatea de avocat al Regelui Mihai, nu al vreunui dintre inculpații trimiși în judecată în prezenta cauză.

Martorul a avut calitatea de avocat al inculpatului în procedurile administrative și judiciare inițiate de acesta premergător încheierii contractului de cesiune din data de 1 noiembrie 2006; martora a avut

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

calitatea de avocat al inculpatului. în procedurile administrative inițiate
de acesta premergător încheierii aceluiasi contract; martorul a avut calitatea
de avocat al inculpatului. În procedura de recunoaștere a hotărârii
Tribunalului de la Lisabona și i-a acordat aceluiasi inculpat consultații juridice pe tema
contractului de cesiune cu ulterior anului 2011, martorul. a avut
calitatea de avocat al inculpatului începând cu anul 2014, atât în
acțiunea orientată spre rezilierea contractului de cesiune, cât și în procedurile judiciare
ulterioare; martorul a avut calitatea de avocat al inculpatului
în procedura de exequator, anterior încheierii contractului de cesiune.
Martorii au avut calitatea de avocați ai
inculpatului în procesul civil ce a făcut obiectul dosarului nr.
il Judecătoriei aceeași calitate dobândind-o, prin și martorul

În ceea ce privește avocații colaboratori, asociați sau parteneri la SCA
Asociații, se constată că: martorul reprezentat inculpatul
în procedura administrativă vizând retrocedarea și, sporadic, în
proceduri judiciare, fără a relaționa direct cu inculpatul menționat; martorul
a asigurat asistența juridică a inculpatului în proceduri judiciare
vizând bunuri revendicate de acesta și, totodată, a acționat ca mandatar al : la
încheierea unor contracte de vânzare-cumpărare bunuri imobile; martorul a
asigurat suport pentru redactarea și încheierea unor contracte de vânzare-cumpărare imobile în
care au fost implicați martorul
a asigurat exclusiv consultanță pentru clientul ulterior anului 2013.
Martorii. - avocați parteneri la aceeași societate de
avocatură - nu au acordat, în mod direct, asistență juridică la încheierea/modificarea
contractului de cesiune ori în procedurile judiciare sau administrative derulate, asigurând o
coordonare exclusiv administrativă a activității celorlalți avocați parteneri.

În acest context, făcând trimitere la considerentele deja expuse privind condițiile nulității
relative, Înalta Curte apreciază că inculpatul u are un interes procesual propriu în
respectarea de către martori a secretului profesional și, în condițiile în care nu a stabilit cu
aceștia raporturi specifice avocat-client, nu a suferit o vătămare a drepturilor sale procesuale
care să reclame, cu necesitate, anularea declarațiilor de martor și excluderea probelor astfel
obținute. Inculpatul, a fost persoana care a stabilit, cu avocații expres
nominalizați, relații de tipul client-avocat și ar fi avut, prin urmare, un interes procesual în

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

respectarea normelor care ocrotesc secretul profesional, fără a formula însă, în prezenta cauză, critici de legalitate din această perspectivă (...).

Totodată, au fost efectuate verificări în evidențele Inspecției Judiciare pentru perioada 2016-2021, constatându-se că magistrații judecători nu au formulat sesizări în legătură cu desfășurarea activității de cercetare penală în dosarul nr.

Direcției Naționale Anticorupție -Serviciul Teritorial

S-a mai menționat faptul că în evidențele Inspecției Judiciare a fost identificată lucrarea cu nr. 3150/IJ/711/DIP/2016, având ca obiect sesizarea formulată de av. pentru numita inculpată în dosarul nr Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial are a fost soluționată prin clasare, soluție adoptată la data de 06.05.2016.

Prin Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021, Inspecția Judiciară - Direcția de inspecție pentru procurori a propus admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulată de domnul procuror Cornel David-Deca și de doamna procuror Monica Munteanu.

Față de cererea de apărare a reputației profesionale, Secția pentru procurori reține următoarele:

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu completările ulterioare, *„Secțiile corespunzătoare ale Consiliului Superior al Magistraturii au dreptul, respectiv obligația corelativă de a se sesiza din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act de imixtiune în activitatea profesională sau în legătură cu aceasta, care ar putea afecta independența sau imparțialitatea judecătorilor, respectiv imparțialitatea sau independența procurorilor în dispunerea soluțiilor, în conformitate cu Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și împotriva oricărui act care ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, secțiile Consiliului Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor.”*

De asemenea, potrivit art. 75 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii are dreptul, respectiv obligația ca, la cerere sau din oficiu, să apere reputația profesională a procurorilor.

În mod constant, Plenul și Secțiile Consiliului Superior al Magistraturii au reținut că noțiunea de „reputație” desemnează părerea publică favorabilă sau defavorabilă despre o persoană, despre felul în care cineva este cunoscut sau apreciat.

Părerea publică defavorabilă este, în principiu, de natură să aducă atingere reputației unei persoane. Ea este justificată dacă se bazează pe fapte reale și trebuie sancționată dacă se bazează pe afirmații tendențioase, făcute în scopul de a-i discredita acesteia onoarea sau reputația.

Dreptul la reputație constituie unul dintre drepturile garantate de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ca element esențial al dreptului la respectarea vieții private.

Reputația profesională este o consecință a integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător/procuror, aceasta aflându-se în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător/procuror în exercitarea profesiei. Totodată, reputația profesională constituie o valoare esențială în exercitarea funcției și conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale și, totodată, reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă despre modul în care își exercită profesia.

Pe de altă parte, potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.*

De asemenea, art. 10 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere, acesta fiind un drept fundamental, ce are un rol special în orice societate democratică, putând fi catalogat chiar ca una dintre garanțiile acesteia, o condiție primordială a progresului (așa cum au considerat judecătorii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Handyside c. Regatului Unit).

Atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, dreptul la liberă exprimare nu este unul absolut, ci este o libertate care poate conține anumite limitări.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că libertatea jurnalistică nu poate fi percepută ca și cum ar oferi jurnaliștilor dreptul de a acționa arbitrar, nefiind permis să se depășească anumite limite, în special în ceea ce privește protecția reputației și a drepturilor altora.

În cauza Bradford contra Danemarcei, referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea a statuat că *„interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”, iar în cauza Prager și Oberschlick contra Austriei, a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite, pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.*

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a mai statuat că pentru aprecierea caracterului calomnios al afirmațiilor unor jurnaliști, criteriul determinant trebuie să fie buna - credință a jurnaliștilor. Acest fapt presupune *„analiza atitudinii subiective a autorului în raport cu afirmațiile sale și scopul demersului jurnalistic”* (cauza Radio France și alții vs. Franța, hotărârea din 30.03.2004). Garanția oferită de art.10 din Convenția jurnaliștilor care prezintă fapte de interes general nu poate opera decât dacă acționează cu bună-credință, aceștia având obligația de a face verificări rezonabile cu privire la informațiile primite înainte de publicare.

Din această perspectivă, se impune ca orice articol de presă să releve și punctul de vedere al procurorului despre care se face vorbire ori al parchetelor în care acesta și-a desfășurat activitatea asupra problematicii pusă în dezbateră, pentru verificarea veridicității informațiilor prezentate și respectării prevederilor art. 1.2. din Codul Deontologic al Jurnalistului din România (adoptat de către Convenția Organizațiilor de Media, în perioada 9-11 iulie 2004), în conformitate cu care *„Jurnalistul este dator să caute, să respecte și să comunice faptele - așa cum acestea pot fi cunoscute prin verificări rezonabile - în virtutea dreptului publicului de a fi informat”.*

Această obligație a jurnalistului de a verifica informația rezultă și din prevederile art. 2.2.2 vizând regulile redactării, care stipulează că *„Jurnalistul va verifica informațiile în mod rezonabil înainte de a le publica și va exprima opinii pe o bază factuală. Informațiile vădit neadevărate sau cele despre care jurnalistul are motive temeinice să creadă că sunt false nu vor fi publicate”.*

Presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor, deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Sunday Times împotriva Marii Britanii.

Corelativ acestui drept al presei în contactul cu puterea judecătorească, este recunoscut și dreptul magistraților de a beneficia de încrederea opiniei publice, pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, fiind deci necesar să fie protejați împotriva unor atacuri

distructive, lipsite de fundament, așa cum se reține de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Sabău și Pârcălab împotriva României.

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul al VIII-lea al Organizației Națiunilor Unite prevede la pct. 4 că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

Totodată, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului reiese că limitele criticii admisibile sunt mai mari în cazul funcționarilor publici sau al politicienilor, trebuind să se facă distincție între situația acestora din urmă și cea a magistraților, atât din punct de vedere al posibilităților reduse ale judecătorilor de a reacționa, ca urmare a obligațiilor de discreție și reținere impuse de propriile reguli de conduită, cât și din perspectiva rolului special al puterii judiciare în societate și necesității protejării magistraților de atacuri denigratoare, de natură a aduce atingere încrederii cetățenilor în justiție (hotărârea în cauza Prager și Oberschlick contra Austriei din 26.04.1995).

În același sens, în Cauza Lavric c. României (Cererea nr. 22231/05, Decizia din 14 ianuarie 2014), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reamintit jurisprudența constantă în materia libertății de exprimare și a respectării vieții private. Cu privire la circumstanțele cauzelor, Curtea a arătat că „articolele se referă la activitatea profesională a reclamantei în funcția de procuror. Procurorii sunt funcționari publici, parte a sistemului judiciar, a căror îndatorire este să contribuie la administrarea corectă a justiției” (par. 34). Conform Curții, „nu există îndoială că într-o societate democratică indivizii au dreptul să comenteze și să critice administrarea justiției și oficialii implicați în înfăptuirea ei. Cu toate acestea, o astfel de critică nu trebuie să treacă de anumite limite, întrucât este în interesul public ca procurorii, precum și judecătorii, să se bucure de încrederea publicului. Se poate deci să fie necesar ca statul să îi protejeze de acuzații nefondate” (par. 35).

În ceea ce privește exigențele profesiei de avocat prin raportare, inclusiv, la limitele libertății de exprimare, la art. 38 din Legea nr. 51/1995, forma în vigoare la data săvârșirii activităților infracționale de către cei doi avocați: „Avocatul este dator să studieze temeinic cauzele care i-au fost încredințate, angajate sau din oficiu, să se prezinte la fiecare termen la instanțele de judecată sau la organele de urmărire penală ori la alte instituții, conform mandatului încredințat, să manifeste conștiinciozitate și probitate profesională, să pledeze cu demnitate față de judecători și de părțile din proces, să depună concluzii scrise sau note de ședință ori de câte ori natura sau dificultatea cauzei cere aceasta ori instanța de judecată

dispune în acest sens. Nerespectarea imputabilă a acestor îndatoriri profesionale constituie abatere disciplinară.”

Potrivit art. 38 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, forma în vigoare la data comunicatului de presă al Baroului Brașov, *„Avocatul nu răspunde penal pentru susținerile făcute oral sau în scris, în formă adecvată (...) în fața instanțelor de judecată, a organelor de urmărire penală sau a altor organe administrative de jurisdicție și nici dacă sunt în legătură cu consultațiile oferite justițiabililor ori cu formularea apărării în acea cauză ori pentru susținerile făcute în cadrul consultațiilor verbale sau consultațiilor scrise acordate clienților, dacă ele sunt făcute cu respectarea normelor de deontologie profesională”,* iar potrivit alin. (5) al aceluiași text legal, *„Nu constituie abatere disciplinară și nici nu pot atrage alte forme de răspundere juridică a avocatului opiniile juridice ale acestuia, exercitarea drepturilor, îndeplinirea obligațiilor prevăzute de lege și folosirea mijloacelor legale pentru pregătirea și realizarea efectivă a apărării libertăților, drepturilor și intereselor legitime ale clienților săi”.*

Art. 40 din Legea nr. 51/1995, forma în vigoare la data comunicatului de presă al Baroului B prevede că: *„(2) Avocatul este obligat să depună toată diligența pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale clienților și să uzeze de mijloacele prevăzute de lege, pe care le consideră favorabile acestora. (3) Avocatul este obligat să se abțină de la asistarea și sfătuirea unui client în realizarea de către acesta de acte sau fapte ce ar putea constitui infracțiuni. (4) Avocatul este îndreptățit să se retragă imediat și să renunțe la asistarea și reprezentarea clientului în cazul în care acțiunile și scopurile acestuia, aparent legale la începutul asistenței și/sau al reprezentării, se dovedesc, pe parcursul acesteia, ca fiind infracționale.”*

De asemenea, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în ce privește limitele libertății de exprimare protejate de art.10 din Convenție cu trimitere concretă la poziția avocatului, se referă la: *„(...) statutul specific al avocaților îi plasează într-o poziție centrală în administrarea justiției, ca intermediari între justițiabili și instanțe, ceea ce explică standardele de conduită impuse în general membrilor baroului. În plus, activitatea instanțelor judecătorești, care este garant al justiției și a cărei misiune este fundamentală în statul de drept, are nevoie de încrederea publicului. Având în vedere rolul cheie al avocaților în acest domeniu, ne putem aștepta ca aceștia să contribuie la buna funcționare a justiției și, astfel, la încrederea publicului în aceasta ”.*

În cauza Morice c.Franței, Curtea a reamintit că: *„(a) avocații au dreptul să se pronunțe public cu privire la funcționarea justiției, dar criticile lor nu pot depăși anumite limite menite să protejeze sistemul judiciar de atacuri gratuite și nefondate care ar putea fi motivate doar de dorința sau strategia de a muta dezbaterile judiciare în domeniul strict mediatic sau de a ataca*

magistrații investiți cu soluționarea cauzei; (b) avocații nu pot face afirmații de o gravitate care ar depăși comentariile admisibile, fără o bază factuală solidă; și (c) comentariile avocaților trebuie să fie văzute în contextul lor general, în special pentru a determina dacă pot fi considerate înșelătoare sau ca un atac gratuit și pentru a se asigura că expresiile utilizate în acest caz au o legătură suficient de strânsă cu faptele cazului”.

Secția pentru procurori va analiza cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu, având în vedere aspectele de fapt și motivele invocate de petenți, Raportul nr. 21-12 din 09.03.2021 al Inspecției Judiciare - Direcția de inspecție pentru procurori, precum și cadrul normativ mai sus evocat, privind, pe de o parte, rolul Consiliului Superior al Magistraturii de a apăra reputația profesională a magistraților, iar pe de altă parte, exercitarea dreptului la liberă exprimare.

Secția pentru procurori reține că inserarea unor titluri cu majuscule asociate cu expresii ca de exemplu: „JUDECĂTOARELE DAU VERDICTUL ÎN CAZUL ”; „TĂCEREA ÎNSEAMNĂ COMPLICITATE”, „CSM A TĂCUT ÎN FAȚA ORORILOR” și „SE MĂREȘTE FRONTUL”, au rolul de a capta atenția cititorului, de a accentua informațiile ce urmează a fi transmise, titlurile având un caracter tendențios, susținând argumentația articolelor în sensul condamnării nelegale de către Înalta Curte de Casație și Justiție a doi avocați pentru fapte legate strict de îndeplinirea unor activități profesionale, în numele și interesul clienților lor.

Referitor la modul de instrumentare și soluționare a dosarului penal nr. al Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial B unoscuit publicului sub denumirea „ ”, cele consemnate în articolele anterior menționate, publicate în intervalul 20.12-23.12.2020 pe site-ul luj.ro, precum și în comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020, publicat pe site-ul www.baroulbrasov.ro, vizând activitatea de urmărire desfășurată în același dosar penal, nu corespund adevărului, întrucât din verificări au rezultat punctual următoarele aspecte:

- Acuzația penală în cazul avocatului nu vizează activități desfășurate în public în numele și în interesul clientului său, SC ci în numele și în interesul unui terț, în legătură cu retrocedarea frauduloasă a unor bunuri imobile, în actul de sesizare reținându-se: „*inculpatul nu avea încheiat vreun contract de asistență juridică cu ci cu iar în cadrul discuțiilor repetate purtate a susținut poziția membrilor grupului infracțional, deși public se prezenta ca fiind reprezentantul cumpărătorului de influență*” (în speță,

- Acuzația penală în cazul avocatului nu vizează activități desfășurate în numele și în interesul clientului său.

cu care avea încheiat un contract de asistență juridică, ci în interesul unui

terț - în legătură cu retrocedarea frauduloasă a imobilului teren ,
 , în actul de sesizare reținându-se: „prin acțiunile întreprinse în cursul anului 2008, l-a
ajutat pe numitul director al acea dată, să determine membrii Consiliului
de administrație să aprobe solicitarea inculpatului în legătură cu
încălcarea dispozițiilor Legii nr. 10/2001 (art. 8, art. 10 și art. 21)
participând la ședințele consiliului, susținând cu știința date nereale referitoare la natura și
situația terenului sau calitatea de persoană îndreptățită a inculpatului
redactând acte pentru retrocedarea terenului”.

- Cu privire la aceste acuzații, judecătorul fondului care a pronunțat soluția de achitare a
reținut că relația avocat - client, era stabilită în cazul avocatului între
avocat și iar în cazul avocatului între acesta și

- Nu au fost identificate proceduri de citare în cursul urmăririi penale, care să sugereze
exercitarea vreunei forme de coerciție asupra celor doi martori judecători;

- Nu a fost identificat niciun element care să susțină rezonabil posibilitatea vreunui act
de șantaj sau amenințare a celor doi martori judecători din partea organelor de urmărire penală,
eventualele fapte de care aceștia puteau fi acuzați erau prescrise, aspecte cu privire la care nici
judecătorul care a pronunțat soluția de achitare nu a reținut altceva;

- Atât judecătorul fondului care a pronunțat soluția de achitare, cât și judecătorul de
cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție au reținut faptul că, nefiind invocat
secretul deliberării de către cei doi judecători audiați ca martori, aceștia au fost de acord să
renunțe la secretul deliberării, reglementat în favoarea lor, dispozițiile art. 116 alin. 3 și 4 din
Codul procedură penală neinstituind o interdicție absolută a audierii ca martor a persoanelor
ținute de respectarea secretului profesional - „În speță, limitând analiza declarațiilor martorilor
și la chestiunile de legalitate analizate, constată că aceștia
au fost ascultați în legătură cu revendicarea, de către , a unei suprafețe
de pădure în localitatea Snagov și derularea procedurilor la Judecătoria B fără a face
minime aprecieri asupra temeiniciei acuzațiilor ori relevanței probelor testimoniale, Înalta Curte
constată că declarațiile celor doi martori antamează, preponderent, aspecte exterioare
procesului cognitiv al deliberării efectuate de martori/.../ cele două declarații nu au produs, în
economia cauzei, o vătămare efectivă drepturilor procesuale ale inculpatului
circumscrie asigurării echității procedurii”;

- Atât judecătorul fondului care a pronunțat soluția de achitare, cât și judecătorul de
cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție au apreciat faptul că propria
interpretare a art. 116 alin. 3 și 4 din Codul de procedură penală este concordantă cu Hotărârea

nr. 846 bis din 03.07.2014 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, invocată chiar de către avocatul _____ în susținerea excepției privind nelegalitatea probei constând în audierea celor doi judecători ca martori. Prin urmare, se constată că această hotărâre a fost apreciată de către instanțe ca fiind conformă art. 116 alin.3 și 4 din Codul de procedură penală;

- În aceeași ordine de idei, atât judecătorul fondului care a pronunțat soluția de achitare, cât și judecătorul de cameră preliminară de la Înalta Curte de Casație și Justiție au reținut, sub aspectul nulității actelor de audiere, în calitate de martori, a celor 15 avocați expres nominalizați în cererea depusă la prima instanță, aceleași considerente de principiu cu privire la caracterul limitării instituite de art. 116 alin. 3 din Codul de procedură penală. În cazul particular al avocaților, dispozițiile art. 116 alin. 4 din Codul de procedură penală permit ascultarea acestora ca martori în legătură cu fapte acoperite de secretul profesional numai dacă este îndeplinită condiția expres prevăzută de art. 46 alin. 2 din Legea nr. 51/1995, inculpatul

neavând un interes procesual propriu în respectarea de către martori a secretului profesional și, în condițiile în care nu a stabilit cu aceștia raporturi specifice avocat-client, nu a suferit o vătămare a drepturilor sale procesuale care să reclame, cu necesitate, anularea declarațiilor de martor și excluderea probelor astfel obținute;

- În condițiile în care decizia penală a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu era motivată, însă confirmă acuzația penală prin condamnarea celor doi avocați, se constată nu există niciun element care să ducă la concluzia că *„acuzația este o materializare a poziției adversarului învins de prestația exclusiv legală și deontologic-profesională a suspectului, a unui articol extras din mass-media sau, mai rău, a unui punct de vedere exprimat pe rețele de socializare”*, aceasta cu atât mai mult cu cât *„adversarul”* învins era în această speță statul român, respectiv Institutul de Cercetare - Dezvoltare pentru Protecția Plantelor și celelalte părți civile - instituții publice;

- În condițiile în care decizia penală de condamnare nu era motivată, însă confirmă acuzația penală prin condamnarea celor doi avocați, se constată nu există niciun element care să ducă la concluzia că stabilirea *„nelegalității”* acestor hotărâri a fost ca urmare a *„retractării”* lor de către judecătorii care le-au pronunțat.

În condițiile menționate, rezultă prezentarea nereală în cuprinsul celor patru articole și a comunicatului Baroului Brașov a unor informații necorespunzătoare privind activitatea de instrumentare a dosarului penal în analiză, în contradicție cu prevederile art. 1 din Codul deontologic al ziaristului, făcându-se o serie de aprecieri, în lipsa unor elemente concrete de fapt, care vizează modul în care procurorii de caz și-au desfășurat activitatea profesională în dosarul nr. _____

Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial B _____

Totodată, în articolele de presă analizate și în comunicatului Baroului Brașov a fost realizată prezentarea anumitor date de anchetă penală din dosarul penal în discuție, privind pe cei doi magistrați procurori, fără a fi avute în vedere și considerentele legale ale respectivelor proceduri materializate, inclusiv ale soluției de incriminare penală dispuse motivat față de anumite persoane ce au calitatea de avocat, creionându-se astfel teza incompetenței profesionale a procurorilor de caz și a abuzului în realizarea activităților de cercetare penală în respectiva cauză.

Astfel, din articolul cu titlul „JUDECĂTOARELE DAU VERDICTUL în CAZUL se rețin următoarele:

- „Cea mai recenta mascarada judiciara care a îngrozit România - respectiv condamnarea de către ICCJ a avocatului pentru simplul fapt de a-si fi exercitat profesia - are reverberații nu doar în rândurile confrăților avocați, ci și printre judecători”;

- „...judecătorii care, timorați de DNA si de ICCJ, au acceptat sa-si renege propriile hotărâri definitive, doar ca sa se transforme pe ei insisi în piese pentru eșafodul construit de Direcția Naționala Anticorupție si confirmat de către Înalta Curte”;

- „...adică judecători audiați ca martori, renegandu-si propriile decizii, în condițiile în care respectivele hotărâri au rămas definitive, înseamna ca putem pune lacăt pe România”;

- „De la 16 lit. a (n.r. achitare pe „fapta nu exista” în prima instanța) la 5 ani cu executare trebuie sa se fi răsturnat pământul cu capul în jos”.

- „Apar si sunt confirmate mărturiile ale judecătorilor de la fond, din civil, oameni chemați în 2015 la DNA (pe vremea cand SIIJ nici măcar nu se nastea ca alternativa) sa isi dea în cap cu propriile hotărâri. Unde s-a mai pomenit asa ceva? Unde? Ca am fost tanăr, ca am fost prost, ca asa cum a zis unul dintre ei”;

- „A fost nevoie de condamnarea cu executare a unui avocat sa aflam ca judecătorii au fost tarați la DNA sa spună ca au dat hotărâri greșite. Sa declare sub jurământ ca au fost prosti. De ieri tot citesc si nu continui sa ma minunez”;

- „Cum ar fi sa ma cheme mâine cineva sa ma intrebe : Asa-i ca ati fost proasta doamna Lupea cand ati dat soluția asta? Asa-i ca ati fost lipsita de experiența? Asa-i ca nu ati motivat în drept? Asa-i ca aveți un copii sunteți în prag de pensie si trebuie sa colaborați cu noi?”;

- „Am tot auzit, uneori am crezut, alteori nu, am zis ca nu se poate, ca avem un statut, ca nu se poate sa te ia la bani mărunți un procuror cu grad de locala pentru ca ai pronunțat o hotărâre. Acum am văzut negru pe alb ca se poate daca judecătorii sunt chemați de martori pentru a isi renege hotărârile și pentru a contribui la o acuzare, înseamna ca s-a dus naibii orice idee de independenta a justiției, toate platitudinile constituționale despre supremația legii si ca putem sa ne intitulam cel mult juriști, care nah, mai greșesc în exprimare.”.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Din articolul cu titlul „TĂCEREA ÎNSEAMNĂ COMPLICITATE - Președinta *avocata*
reacționează după abuzul din cazul avocatului se rețin următoarele:

- „Avocatura, la unison, a reclamat abuzul din cazul lui *condamnând soluția*
instanței de a trimite în spatele gratiilor un profesionist care nu a făcut decât să își exercite
profesia de avocat”;

- „...autorii acelor hotărâri judecătorești - magistrați - sunt chemați spre audiere. În
calitate de martori, sa declare, sub amenințare, cum propriile hotărâri pronunțate cu mulți ani în
urma, au fost fundamental greșite. (...) Cine îi apară pe magistrații aceștia? Cine le susține public
neputința și indignarea? Dacă magistrații ar fi fost într-o conivență frauduloasă cu avocatul,
aceștia ar fi fost complici și nu martori în dosarul avocatului”;

- „Începând de joi, 17 decembrie, data condamnării unui avocat pentru exercitarea de
acte specifice profesiei de avocat deci pentru alte fapte decât trafic de influență sau dare de
mită, fapte care ar fi justificat soluția de condamnare, am avut sentimentul că o întreaga
profesie a fost condamnată prin aceeași decizie. Împreună cu avocatul”;

- „Al doilea adevăr cert este acela că autorii acelor hotărâri judecătorești - magistrați -
sunt chemați spre audiere, în calitate de martori, sa declare, sub amenințare, cum propriile
hotărâri pronunțate cu mulți ani în urma, au fost fundamental greșite”;

- „Am văzut cu ochii noștri declarațiile unor judecători timorați, umiliți și forțați să se
dezințar de propriile hotărâri. Acele hotărâri sunt și astăzi nedesființate. Cine îi apară pe
magistrații aceștia? Cine le susține public neputința și indignarea?”;

- „Dacă magistrații ar fi fost într-o conivență frauduloasă cu avocatul, aceștia ar fi fost
complici și nu martori în dosarul avocatului”;

Din articolul cu titlul „CSM A TĂCUT ÎN FATA ORORILOR - AMR și AJADO acuză
pasivitatea CSM când numeroși magistrați au fost terfelii de DNA pentru soluțiile adoptate,
situație repetată în procesul avocatului se rețin următoarele:

- „Cele două asociații profesionale și-au exprimat revolta din cauza că în dosarul
1 umilit doi judecători, obținând de la ei declarații în care aceștia își
renegau propriile hotărâri (...). În ciuda acestei monstruoșități, CSM continua să tace, doar două
judecătore - Evelina Oprina și Gabriela Baltag - exprimându-și oroarea față de masacrul judiciar
comis în cauza inclusiv împotriva avocatului pentru simpla „vină” a
acestui de a-și fi exercitat profesia de avocat”.

- „Secretul deliberării ține de independența justiției sau este un element facultativ într-un
sistem judiciar democratic?”

- „Audierea ca martor a unui judecător în legătura cu legalitatea hotărârii pe care a pronunțat-o respecta exigentele statutului judecătorilor și al procurorilor, prin raportare la standardele europene ale independenței justiției?”;

- „...anchetele penale să nu poată deveni pretext pentru acțiuni fără temei, cu scopul lipirii de efecte juridice a unei hotărâri judecătorești definitive”;

- „Pe de altă parte, anchetarea și audierea judecătorilor, de către procurori, strict cu privire la legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești pe care le-au pronunțat, prin discutarea în cadrul procedurilor penale a aspectelor vizând tocmai legalitatea și temeinicia acestora, este un atac grav la stabilitatea actului de judecată și la independența justiției”;

- „Simpla existența a posibilității, chiar teoretice, pentru un magistrat de a fi audiat, anchetat și trimis în judecată pentru soluțiile date este de natură a pune presiuni enorme asupra fiecărui judecător și procuror și, ca urmare, hotărârea pronunțată nu va fi doar în baza legii și a conștiinței sale, ci și sub spectrul posibilității de a-și periclita cariera, viața privată, libertatea. Or, o astfel de hotărâre nu poate îndeplini exigentele de calitate cerute magistraților de lege și societate”.

Aceste afirmații au potențial persuasiv, de a induce opiniei publice ideea că în nicio situație un magistrat nu poate fi audiat, anchetat și trimis în judecată pentru soluțiile date, ceea ce ar constitui o impunitate absolută, neprevăzută de lege.

Din articolul cu titlul „**SE MĂREȘTE FRONTUL** -Asociația pentru Dialog și Solidaritate a Avocaților din România se solidarizează cu demersul AMR și AJADO de a solicita CSM să ia măsuri ca să nu se repete abuzurile DNA împotriva judecătorilor. Cel mai recent caz: dosarul Ferma Baneasa, unde doi judecători au fost constrânși să-și renege propriile hotărâri definitive” se rețin următoarele:

„(...) doi judecători au fost constrânși de către DNA Brașov să-și renege propriile hotărâri definitive. Ne referim la magistrații , (fost vicepreședinte al Judecătoriei
și actualmente la Curtea de Apel

Practica Direcției Naționale Anticorupție - Serviciul Teritorial Brașov din dosarul
” (in care au fost condamnați doi avocați) prin care doi judecători care au pronunțat hotărâri judecătorești civile, ramase definitive, au fost audiați ca martori în acest dosar, punându-se astfel presiune asupra acestora pentru a îi determina să își “retracteze” propriile hotărâri, fără a fi puși sub acuzare și fără a face măcar obiectul vreunei plângeri disciplinare, ci doar pentru ca procurorii DNA să își preconstituie probe în acuzare în dosarul ”

De asemenea, din comunicatul Baroului Brașov din 23.12.2020, se rețin următoarele:

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

„În consecință, Consiliul Baroului Brașov va exprima o opinie referitoare la natura acuzațiilor și a faptelor imputate celor doi avocați, prin raportare la Constituția României, Legea nr. 51/1995, Legea nr. 303/2004 și Legea nr. 304/2004, acuzații de natură a aduce atingere, atât drepturilor și libertăților fundamentale, cât și exercitării profesiei de avocat în România și care nu reprezintă altceva decât dovada neechivocă a unei realități dureroase: dorința total nefirească a autorităților publice naționale, nu doar de a minimaliza profesia de avocat, ci pur și simplu, de a o scoate în afara legii.

Contextul actual (re)pune în lumina atitudinea tot mai generalizată a organelor penale de a „rejudeca” după bunul plac dosare soluționate definitiv (în special, dosare în materie non-penală) dar mai ales, dorința manifestată expres de a „înfigera” prestațiile avocaților părții care a triumfat și încercarea de a arata că „hotărârea (poate) e nelegală”, pentru că ...nu e în acord cu opinia autorității;

Este inacceptabilă justiția cu „dublă măsură” în care se pot comenta/retracta doar acele hotărâri judecătorești definitive despre care agenții guvernamentali consideră, fără exercitarea căilor de atac specifice, că nu sunt „conforme” cu legea, sau mai direct și ironic spus, cu „natura acuzației”, iar judecătorii audiați ca martori, din considerente pe care nu le cunoaștem și care evident sunt contrare legii anterioare, să își „retracteze” propriile hotărâri.

Acuzațiile exprimate de organul de urmărire penală constând în aceea că utilizarea de către avocat a unei terminologii specific juridice („daune cominatorii”) s-ar circumscrie elementelor de tipicitate obiectivă a unor infracțiuni, reprezintă o încălcare flagrantă nu doar a dreptului la apărare, dar și a dispozițiilor art. 38 din Legea nr. 51/1995.

Modalitățile de exprimare ale avocatului sunt exclusiv consultațiile juridice, asistența și reprezentarea clientului său. Cercetarea penală și condamnarea avocaților doar pentru modalitatea de exprimare a profesiei reprezintă un atac distrugător asupra însăși identității profesiei, a menirii și spiritului avocaturii”. (n.n. pasaje extras din Comunicatul Baroului Brașov - 23 Decembrie 2020).”

În același comunicat se constată „dorința total nefirească a autorităților publice naționale, nu doar de a minimaliza profesia de avocat, ci pur și simplu, de a o scoate în afara legii”.

Referirea la procurori ca „agenți guvernamentali” induce ideea că toți procurorii aparțin unei alte puteri decât cea judecătorească, imprimând caracter politic activității de urmărire penală în general, aspect care deturneză atribuțiile Ministerului Public cu efecte inclusiv asupra independenței sistemului judiciar.

În ceea ce privește termenii utilizați în articolele publicate, cu referire la modul în care s-a procedat la chemarea, în fața autorităților judiciare, a celor doi martori judecători și la

modalitatea de desfășurare a audierilor, se observă că sunt tendențioși, ofensatori și fără suport factual, neputându-se reține că s-ar încadra în doza de exagerare a limbajului jurnalistic, nefiind în niciun caz necesari pentru transmiterea mesajului, chiar critic, al jurnalistului, depășind astfel limitele admisibile ale exercitiului dreptului la liberă exprimare, consacrat de art. 10 din Convenția europeană și fiind de natură a crea un prejudiciu legat de reputația profesională și imparțialitatea anchetatorilor.

Din verificările Inspecției Judiciare s-a constatat faptul că a fost materializată procedura cadru de citare cu martorul _____ prin citație emisă de unul dintre procurorii de caz, față de acest martor și față de martorul _____ fiind emis vreun mandat de aducere care să denote eventual vreo ipostază de constrângere, astfel fiind mai mult decât neavenită susținerea că martorii judecătorești au fost „târâți la DNA,....să spună că au dat hotărâri greșite. Sa declare sub jurământ ca au fost prosti.”

Verificările nu au stabilit că le-ar fi fost impuse declarațiile date celor doi judecătorești, astfel că se identifică, evident, nereale mențiunile:

- „(...) judecătoreștii care, timorați de DNA și de ICCJ, au acceptat sa-si renege propriile hotărâri definitive”;
- „(...) magistrați - sunt chemați, în calitate de martori, sa declare, sub amenințare, cum propriile hotărâri pronunțate cu mulți ani în urma, au fost fundamentale greșite. (...)DNA Brașov a umilit doi judecătorești.”
- „doi judecătorești au fost constrânși de către DNA Brașov sa-si renege propriile hotărâri definitive. Ne referim la magistrații _____

_____ între timp pensionat) și _____

(actualmente la _____)

Conform raportului Inspecției Judiciare, rezultă că la Inspecția Judiciară cei doi judecătorești nu au formulat nicio sesizare prin care să se solicite efectuarea de cercetări disciplinare față de procurorii de caz, pentru modul cum s-a desfășurat ancheta penală.

Pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, procurorii au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere poate fi afectată de afirmații bazate pe generalități care nu își găsesc corespondentul în realitate și care pun la îndoială integritatea și reputația profesională a magistraților.

Reputația profesională conferă unui magistrat credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale.

Din această perspectivă reputația magistratului presupune două componente esențiale și anume: pe de o parte, obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară, care reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, pe de altă parte,

obligăția Statului de a garanta menținerea reputației profesionale de fiecare dată când se constată că faptele semnalate sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Față de situația de fapt reținută, Secția pentru procurori constată că afirmațiile din cuprinsul articolelor de presă menționate anterior conțin afirmații nereale, lipsite de suport probator. Autorii acestora au depășit limitele dreptului la informare, sădind în conștiința cititorilor ideea că domnul procuror Cornel David-Deca și doamna procuror Monica Munteanu, au încălcat legea, efectuând necorespunzător ancheta penală.

În plus, s-a constatat folosirea, în cuprinsul articolelor publicate de „Lumea justiției” în perioada 20-23.12.2020 și în Comunicatul Baroului Brașov din data de 23.12.2020, a unui limbaj extrem, lipsit de obiectivitate, insinuant și agresiv cu trimitere la procurorii menționați și la activitatea profesională desfășurată de aceștia în dosarul penal în analiză, precum cel rezultat prin utilizarea redactărilor: *„Consiliul Superior al Magistraturii a răspuns prin ascunderea problemei”, „un procuror devine o suprainstanță”, „Practicile procurorilor DNA care au instrumentat cauze cu judecători în modalitățile mai jos menționate au reprezentat forme de presiune asupra acestora”, „Cercetarea penală și condamnarea avocaților doar pentru modalitatea de exprimare a profesiei reprezintă un atac distrugător asupra însăși identității profesiei, a menirii și spiritului avocaturii”* etc.

Prezentarea unor informații privind activitatea profesională a celor doi procurori, fără verificarea realității datelor publicate, este contrară și prevederilor art. 1 din Codul deontologic al ziaristului, conform cărora *„Ziaristul are datoria primordială de a relata adevărul, indiferent de consecințele ce le-ar putea avea asupra sa, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat.”*

Un astfel de mod de prezentare este în discordanță și cu reglementarea cuprinsă în dispozițiile art. 6 din Rezoluția nr. 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica ziaristică, în conformitate cu care opiniile exprimate sub formă de comentarii, ale unor evenimente sau acțiuni, cu referință la persoane sau instituții, nu trebuie să nege sau să ascundă în mod intenționat fapte sau date reale.

Afirmațiile au o vădită tentă defăimătoare, nefiind respectată condiția prezentării cu bună-credință a informațiilor de interes public și nici dreptul publicului de a fi informat corect și onest.

Opiniile enunțate, respectiv judecățile de valoare, se raportează tendențios la persoana procurorilor de caz, inducându-se opiniei publice ideea ca magistrații ar fi instrumentat dosarul în discuție în alt cadru decât cel legal.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Această modalitate de prezentare a unor realități juridice fără o documentare suficientă a fost de natură a denatura informația prezentată, realizându-se în fapt dezinformarea opiniei publice cu privire la activitatea profesională desfășurată de procurorii Cornel David-Deca și Mihaela Munteanu.

Având în vedere și faptul că jurnalistului, inclusiv avocaților, nu le este permis să publice date prin care să insinueze ori să creeze, în mod artificial și nejustificat, situații ce nu există, cu privire la faptele sau persoanele la care se face referire, Secția pentru procurori apreciază că, raportat la maniera concretă de prezentare prin articolele analizate și comunicatul de presă al Baroului Brașov din data de 23.12.2020, a unor aspecte referitoare la procedura de instrumentare a dosarului penal cu nr. ...

Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul

nu s-a realizat o informare obiectivă a publicului, afirmațiile referitoare la ancheta penală fiind efectuate fără o bază factuală suficientă, tendențioase și agresive, de natură a conduce la crearea unei opinii publice defavorabile asupra modului în care magistrații în discuție își exercită profesia, prin depășirea limitelor libertății de exprimare.

În raport de considerentele de mai sus, Secția pentru procurori apreciază că a fost afectată reputația profesională a domnului Cornel David-Deca, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, delegat în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Sibiu, și a doamnei Monica Munteanu, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov, urmând să admită cererea de apărare a reputației profesionale formulată de aceștia.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU PROCURORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna **MUNTEANU MONICA**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Brașov și de către domnul **CORNEL DAVID-DECA**, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Alba Iulia, delegat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Sibiu.

Tel: (+40)21 311.69.02
Fax: (+40)21 311 69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin. 1 din Constituție, republicată)

Art.2 - Prezenta Hotărâre nr. 433/25.05.2021 se comunică Inspecției Judiciare.

Data în București, la data de 25 mai 2021

Vicepreședinte,
Procuror Florin DBAC

Tel: (+40)21 311 69 02
Fax: (+40)21 311 69 01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011